BIULETYN
Akademii Obrony Narodowej

Kwartalnik nr 3(37) lipiec–wrzesień 2008 r. Rok VIII ISSN 1642-0128



Obchody Święta Wojska Polskiego

Obchody Święta Wojska Polskiego



Fot. M. Ciunowicz

Od Redakcji



Drodzy Czytelnicy!

Miesiące letnie są dla studentów oraz większości pracowników Akademii okresem sprzyjającym wypoczynkowi i zbieraniu sił na kolejny rok pracy.

Dla nas był to odpowiedni moment na wprowadzenie kolejnych zmian na łamach Biuletynu. Postanowiliśmy wzbogacić tematykę naszego akademickiego pisma o nowe działy. Zgodnie z Państwa sugestiami, które dotarły do nas za pośrednictwem ankiety (wyniki publikujemy na s. 28), stworzyliśmy nowe działy: „Z życia studentów", „Sprawy pracownicze", „Prawo", „Turystyka" oraz „Rozrywka".

Oprócz tego w numerze wakacyjnym nie zabrakło stałych elementów, takich jak: wywiad – tym razem z dyrektorem Biblioteki Głównej AON, sprawozdania z konferencji i seminarium naukowego, informacje o wizytach delegatów, czy też relacje z obrad Senatu AON.

Tym razem szczególne miejsce poświęciliśmy relacji i fotoreportażowi z obchodów Święta Wojska Polskiego.

Dalsza część numeru obejmuje informacje kulturalne i sportowe oraz nowości wydawnicze – w tym miejscu polecamy artykuł o „Zeszytach Naukowych AON".

Z myślą o naszych przyszłych reklamodawcach zamieściliśmy również zasady publikacji reklam oraz ich cennik.

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych do zamieszczania reklam na łamach „Biuletynu AON", zaś studentów i pracowników AON do współpracy z redakcją.

Ewa Ciunowicz

redaktor naczelna

Na okładce: Obchody Święta Wojska Polskiego. Fot. Marcin Ciunowicz.

Sentencje zawarte w „Biuletynie AON" pochodzą w książki Bogdana Szulca: *O wojnie, wojsku i żołnierzach – dla żołnierzy... (myśli – aforyzmy – sentencje)*, Toruń 1995.

Wywiad
W akademickiej skarbnicy wiedzy – rozmowa z dyrektorem Biblioteki Głównej AON dr. inż. Jerzym Koziołem 2

Temat numeru
Obchody Święta Wojska Polskiego. 6

Wydarzenia
Konferencja naukowa 8
Seminarium naukowe 9
Nasi goście 10
Współpraca Akademii na forach międzynarodowych 10
Współpraca z UW 11
Z obrad Senatu AON 12
CSOPBMR w SZ RP 12
Pożegnania z bronią 13

Z życia studentów
Promocja 2008 14
Studenci wyróżnili... 17
Staże studenckie w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego 18
Praktyki zawodowe studentów europeistyki 18
Ciekawostka. Sturmgeschütz IV wydobyty! 19
Z prac licencjackich. Zagrożenie cyberterroryzmem 19

Kultura
Wakacje w Klubie AON 22

Sport i rekreacja
Żeglarstwo 23
Human Race 24
Uczniowski Klub Judo przy AON 24
90-lecie lotnictwa polskiego 25

Turystyka
Z pamiętnika podróżnika. W Brytyjskim Muzeum Wojny 26

Głos czytelnika
Ankietowani odpowiedzieli... 28
Zapraszamy do reklamy 29

Sprawy pracownicze
Z działalności związków zawodowych 30
Bezpieczeństwo i Higiena Pracy. Praca przy komputerze 30

Prawo
Ustawowe zasady finansowania działalności badawczej uczelni 31

Wydawnictwa
Zeszyty Naukowe AON 32
Promocja książki 33

By język był giętki...
W sukurs toastom – Andrzej Wajda 33

Rozrywka 35
Na półce z książkami 37

W akademickiej skarbnicy wiedzy

Rozmowa z dyrektorem Biblioteki Głównej AON dr. inż. Jerzym Koziołem

Stanowisko dyrektora Biblioteki Głównej AON objął Pan na początku bieżącego roku. Jak ocenia Pan wkład pracowników w jej rozwój?

Rozpoczynając pracę na stanowisku dyrektora biblioteki, wiedziałem, że staram się o posadę w bardzo dobrze funkcjonującej strukturze. Biblioteka Główna Akademii Obrony Narodowej jest profesjonalnie prowadzona przez zespół wysoko wykwalifikowanych pracowników. Należy zauważyć, że ich praca jest specyficzna, ponieważ szczególny nacisk w AON kładzie się na kwestie związane z obronnością państwa. Wykorzystując nowoczesne technologie informacyjne, nasi bibliotekarze ułatwiają czytelnikom dostęp do zasobów biblioteki.



Fot. I. Koziarek

Mam rozumieć, że Ośrodek Informacji Naukowej i Bibliograficznej oraz Archiwum spełniają swoje funkcje?

Żyjemy w świecie globalnej informacji, dlatego wszyscy powinniśmy mieć pełną świadomość, że informacja i wiedza są nie tylko bogactwem, ale i towarem. Ośrodek Informacji Naukowej i Bibliograficznej, wychodząc naprzeciw potrzebom naszych użytkowników, gromadzi, opracowuje, dokumentuje i rozpowszechnia źródła informacji naukowej oraz bibliograficznej. Jego pracownicy przygotowują tematyczne zestawienia, a także popularyzują dorobek kadry naukowo-dydaktycznej i studentów AON

Biuletyn Akademii Obrony Narodowej
Redaktor naczelna: **Ewa Ciunowicz** tel./fax 022-681-40-32,
e-mail: biuletyn@aon.edu.pl,
zespół redakcyjny: **Agnieszka Adamiak**,
stała współpraca: **Anna Antczak**, **Marlena Niemiec**,
opracowanie graficzne, skład i łamanie: **Dariusz Łysio**,
fotografie: **Irena Koziarek**, **Zdzisław Rutkowski**,
korekta: **Jolanta Puchalska**,
Wydawca: Akademia Obrony Narodowej.

Naświetlanie i druk: Wydział Wydawniczy AON, zam. 914/WW/08,
zamknięcie numeru: 16.09.2008 r., nakład: 800 egz.
Adres redakcji: Akademia Obrony Narodowej
00-910 Warszawa 72, al. gen. A. Chruściela 103, bud. 25.
Wydanie internetowe: www.aon.edu.pl.
Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów, adiustacji oraz zmiany tytułów nadesłanych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy.
Publikowane artykuły wyrażają indywidualne poglądy autorów.
Artykuły są sprawdzane przez system antyplagiatowy.

w corocznych wydaniach: „Bibliografii publikacji pracowników AON" i „Bibliografii rozpraw habilitacyjnych, doktorskich, prac magisterskich, dyplomowych i studyjnych (podyplomowych)".

Podobnie pracownicy Archiwum, przy współpracy z kancelariami i dziekanatami, ewidencjonują, opracowują i przechowują materiały archiwalne powstające w AON. Prowadzą także działalność informacyjną, udzielając użytkownikom archiwum wskazówek metodycznych w zakresie wyszukiwania danych, zaś twórcom akt – konsultacji w zakresie archiwizacji.

Wykładowcy i studenci AON w OINiB i Archiwum mogą uzyskać informacje zawsze aktualne, pełne i wiarygodne. Osoby korzystające z pomocy pracowników tych komórek z pewnością dostrzegają potrzebę ich istnienia w strukturze biblioteki.

Jak przedstawia się współpraca z innymi bibliotekami i ośrodkami informacji?

Zakładając stałą możliwość podnoszenia efektywności naszej biblioteki, warto wskazać na te aspekty, które dotyczą współpracy w dziedzinie opracowania rzeczowego. Przebiega ona równolegle w dwóch zazębiających się obszarach. Pierwszy obszar to zagadnienia związane z tworzeniem narzędzi opracowania, a więc współpraca w dziedzinie słownika języka haseł przedmiotowych, natomiast drugi obszar obejmuje wzajemne wykorzystanie zbiorów bibliotecznych. Obecnie najbliżej związani jesteśmy z bibliotekami wiodącymi w resorcie obrony narodowej: Centralną Biblioteką Wojskową, Centralnym Ośrodkiem Naukowej Informacji Wojskowej oraz Biblioteką Główną Wojskowej Akademii Technicznej. Formy współpracy z tymi bibliotekami, wypracowane w trakcie wieloletnich kontaktów, w mojej opinii są efektywne.

Ostatnio znakomicie układa się również współpraca z Biblioteką Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Ponadto jesteśmy zainteresowani nawiązaniem kontaktów z bibliotekami, które podążają w stronę problematyki podobnej do naszej: bezpieczeństwa narodowego, logistyki oraz dowodzenia i zarządzania. Cieszy nas, że obszar ten wzbudza ciekawość coraz większej liczby uczelni cywilnych, gdyż tym samym coraz więcej bibliotek wyraża chęć współpracy z nami.

Pracownicy Biblioteki są współautorami *Słownika języka haseł przedmiotowych piśmiennictwa wojskowego polsko-angielsko-niemieckiego*. Czy prowadzone są prace nad kolejną publikacją tego typu?

Obecnie trwają prace nad czeską wersją *Słownika języka haseł przedmiotowych piśmiennictwa wojskowego*. Tłumaczenia na język czeski


Fot. E. Ciunowicz

podjęła się Agencja Informacji Wojskowej i Usług (AVIS) Ministerstwa Obrony Narodowej Czech. Jednocześnie szukamy współpracowników do prac nad wersją rosyjską. Nawiązaliśmy również kontakty z bibliotekami wojskowymi we Francji, które powinny zaowocować wersją słownika w języku francuskim. Nasi bibliotekarze współpracują także z CBW i CONIW, przygotowując słownik haseł przedmiotowych z zakresu nauk o bezpieczeństwie.

A jak ocenia Pan zasoby Biblioteki?

Nasz księgozbiór jest imponujący, między innymi dlatego, że Biblioteka Główna AON przejęła zasoby zlikwidowanych bibliotek: Akademii Sztabu Generalnego WP, Centrum Doskonalenia Oficerów oraz Biblioteki Naukowej Wojskowej Akademii Politycznej. Obecnie możemy się pochwalić ok. 850 tysiącami woluminów polsko- i obcojęzycznych, m.in. z zakresu: polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa państwa, sztuki wojennej, strategii i taktyki, historii wojen i wojskowości, logistyki, organizacji i zarządzania, marketingu oraz nauk humanistycznych.

Jesteśmy także w posiadaniu ponad 300 starodruków z lat 1700–1800 o tematyce wojskowej, które w przyszłości chcielibyśmy odrestaurować, pozyskując na ten cel środki z funduszu Unii Europejskiej. Nasz zbiór byłby większy, niestety, część najstarszych, a tym samym najcenniejszych książek, w momencie połączenia bibliotek w 1990 r., została przekazana Centralnej Bibliotece Wojskowej.

Nasi czytelnicy mogą również sięgnąć po zbiory ok. 11 tys. książek anglojęzycznych, pochodzących ze zlikwidowanej bazy w Niemczech, oraz katalogi współczesnego uzbrojenia (*Jane's Information Group*), gromadzone w naszej bibliotece od lat 60. ubiegłego stulecia.

W czytelni do dyspozycji użytkowników oddane są: leksykony, encyklopedie, słowniki ogólne i fachowe, akademickie skrypty, a także prasa specjalistyczna, m.in. menedżerska, wojskowa, prawnicza. W jej zbiorach znajduje się obecnie ok. 800 tytułów polskich i 300 zagranicznych, zaś na bieżąco prenumerowanych jest 120 czasopism w języku polskim i 50 obcojęzycznych.

Z kolei w bibliotece beletrystycznej, z której najchętniej korzystają pracownicy wojska, studenci i emeryci, zgromadzono blisko 50 tysięcy egzemplarzy książek popularnonaukowych, beletrystycznych oraz lektur szkolnych.

Warto dodać, że naszym użytkownikom umożliwiamy korzystanie zarówno ze zbiorów własnych, jak i innych zasobów bibliotecznych.

Obsługa Biblioteki staje się coraz łatwiejsza dzięki programom komputerowym. Od 2005 r. książki można zamawiać za pośrednictwem internetu. Wprowadzenie jakich udogodnień dla czytelników planowane jest w przyszłości?

Współczesne systemy biblioteczne pozwalają zautomatyzować większość prac realizowanych w bibliotece. Rekordy dotyczące ewidencji woluminów wprowadzane są do systemu tylko raz i następnie mogą być wykorzystywane w różnych modułach, takich jak: gromadzenie, katalogowanie, wyszukiwanie, wypożyczanie, dystrybucja informacji, statystyka biblioteczna itp. Pozwalają one również na budowę lokalnej sieci bibliotek (np. bibliotekę główną i wszystkie biblioteki w resorcie). W ramach takiej sieci biblioteki mogą posiadać wspólne bazy danych, albo też samodzielnie zarządzać swoimi katalogami, decydując o formie opisów książek, czasopism i innych dokumentów, wyborze sposobów wyszukiwania dokumentów w katalogu, zasadach udostępniania zbiorów itp. Biblioteki mogą współpracować ze sobą nie tylko na poziomie wypożyczalni. Integralną częścią takiego systemu jest standardowy Graficzny Interfejs Użytkownika, wykorzystujący możliwości hypertextu i zapewniający użytkownikowi niezwykle przyjazne środowisko pracy. Trudno sobie dzisiaj wyobrazić, aby współczesny system nie posiadał własnego serwera www, który pozwala na korzystanie z katalogu spoza biblioteki. Poza tym powinien być na tyle elastyczny, aby można było zarządzać różnymi danymi: opisami książek, czasopism, materiałów audiowizualnych, patentów danych archiwalnych i innych zbiorów specjalnych, a także pełnymi tekstami dokumentów czy obrazami graficznymi wczytywanymi na przykład za pomocą skanera.

Zmierzamy do takiego rozwiązania, ale na wszystko potrzeba czasu i pieniędzy.

Kiedy zatem nasze zbiory będą eksponowane w formie elektronicznej?

Jednym z kierunków, którego nie da się pominąć we współczesnym świecie społeczeństwa zinformatyzowanego, jest digitalizacja zbiorów bibliotecznych, która daje możliwość ich eksponowania w internecie. Zagraniczni wydawcy dawno dostrzegli korzyści wynikające z digitalizacji i dlatego wielu z nich, oprócz wersji tradycyjnej – na papierze, publikuje również wersję elektroniczną. W tej chwili mamy zbyt małe możliwości techniczne, żeby zaprezentować choćby niewielką część prawdziwych pereł będących w naszych zasobach, ale myślę, że niedługo powinno to ulec zmianie.

Postaraliśmy się natomiast o dostęp do profesjonalnej bazy zbioru digitalizowanych publikacji „ProQuest Military Collection", z zasobów której możemy czerpać informacje z dziedzin wykładanych w naszej uczelni. Mamy zatem dostęp do literatury dotyczącej historii oraz współczesnych problemów militarnych, logistyki, jak również zarządzania i dowodzenia w sytuacjach kryzysu i ryzyka. Zaproponowana baza jest swoistego rodzaju sondą, na podstawie której będziemy mogli ocenić zainteresowanie naszej społeczności akademickiej tego typu rozwiązaniem. W zależności od potrzeb będzie można ukierunkować nasze działania na konkretną tematykę lub zwiększenie liczby dostępnych źródeł informacji.

A jak finansowo radzi sobie Biblioteka?

Temat dotyczący finansów zawsze wzbudza emocje, szczególnie teraz – w okresie przemian strukturalnych naszej Akademii. Należy dostrzec dwa aspekty finansowania biblioteki, z jednej strony jest to fundusz przeznaczony na wyposażenie i bieżącą działalność biblioteczną, a z drugiej – na pozyskiwanie tzw. zasobu bibliotecznego.

Jeśli chodzi o środki przeznaczone na bieżącą działalność biblioteki, to mam wrażenie, że nie odbiegają od przyjętych norm finansowania działalności reszty AON. Z kolei patrząc na wysokość funduszy przeznaczonych na nowe pozycje wydawnicze, dostrzegam szczególną troskę i dbałość komendy Akademii o utrzymanie ich na stałym poziomie. Warto wspomnieć, że pozyskiwanie właściwych pozycji, które mogłyby znaleźć miejsce w zbiorach naszej biblioteki, nie jest łatwe, ponieważ wymaga dużego doświadczenia, wiedzy i tzw. „nosa" bibliotekarskiego. Trudne i czasochłonne jest znalezienie właściwej książki, która spełniałaby kryteria selekcji tematycznej, a jeszcze trudniejszy jest jej zakup za najniższą cenę na rynku. Muszę przyznać, że panie, które aktualizują i uzupełniają zbiór naszej biblioteki, robią to perfekcyjnie. Wieloletnia współpraca z wydawcami i hurtownikami dała oczekiwane rezultaty. W niektórych dziedzinach, szczególnie związanych z problematyką militarną, trudno by było znaleźć bibliotekę – myślę, że również za granicą – która mogłaby się pochwalić podobnym zasobem.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Ciunowicz

Szanowni Czytelnicy!

Gorąco zapraszamy do zamieszczania artykułów na temat **wydarzeń z życia uczelni** na łamach naszego pisma. Materiały przyjmujemy w pok. 137, bl. 25 (tel./fax 6/814-032) lub za pośrednictwem poczty elektronicznej: *biuletyn@aon.edu.pl.*

Uprzejmie prosimy o dostarczanie:

- tekstów w formie wydruku oraz w wersji elektronicznej – **bez formatowania**,
- zdjęć w formie pozytywu lub w wersji elektronicznej (format **jpg** lub **tiff** o rozdzielczości 300 dpi).

Redakcja

Obchody Święta Wojska Polskiego

Obchody Święta Wojska Polskiego w Akademii Obrony Narodowej rozpoczęły się już 14 sierpnia 2008 r. Tego dnia rektor-komendant AON wręczył żołnierzom zawodowym oraz pracownikom wojska medale: Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny oraz za Zasługi dla Obronności Kraju.

oddziałów Wojska Polskiego, reprezentujących rodzaje sił zbrojnych, okręgi wojskowe i Żandarmerię Wojskową.

W defiladzie wojskowej, która odbyła się w Alejach Ujazdowskich, uczestniczyło ponad 1200 polskich żołnierzy ze wszystkich rodza-



Wyróżnieni żołnierze zawodowi i pracownicy wojska naszej uczelni

Nazajutrz uroczystości w centrum stolicy rozpoczęła msza święta w Katedrze Polowej WP, celebrowana przez Biskupa Polowego gen. dyw. Tadeusza Płoskiego. Następnie na dziedzińcu Belwederu prezydent RP Lech Kaczyński wręczył akty mianowań i odznaczenia. Na stopień generała dywizji zostali mianowani: gen. bryg. Andrzej Lelewski, gen. bryg. Andrzej Marian Wasilewski, na stopień generała brygady (kontradmirała): płk Grzegorz Gerard Gielerak, płk Ryszard Jerzy Frydrych, płk Andrzej Reudowicz, płk Michał Edward Sikora, płk Dariusz Wroński, kmdr Marek Kurzyk oraz niepodlegający obowiązkowi służby wojskowej kmdr Jerzy Tumaniszwili.

W południe przed Grobem Nieznanego Żołnierza miała miejsce uroczysta odprawa wart pod-

jów sił zbrojnych oraz pododdziały żołnierzy z Francji, Niemiec, Ukrainy, Słowacji i Litwy. Zaprezentowały się również pododdziały rekonstrukcyjne piesze i konne, a także sztandary kombatanckie niesione przez żołnierzy. Warszawiacy mogli również podziwiać wojskowe pojazdy kołowe: m.in. wóz bojowy „Skorpion", samochód terenowy Land Rover, kołowy transporter opancerzony Rosomak, przeciwlotniczy zestaw rakietowy „Osa", quada Honda, i gąsienicowe, a wśród nich: Leopard, Bojowy Wóz Piechoty, PT-91 Twardy, Bergerpanzer.

Z okazji Święta Wojska Polskiego w Łazienkach Królewskich zorganizowano także festyn żołnierski, na którym Akademia Obrony Narodowej zaprezentowała swoją ofertę edukacyjną.



Defilada w Alejach Ujazdowskich w Warszawie

Tego dnia równolegle odbywały się również uroczystości upamiętniające 88. rocznicę Bitwy Warszawskiej w Ossowie – miejscu bohaterskiej śmierci ks. Ignacego Skorupki, kapelana żołnierzy walczących o wolność w 1920 r., a także na Cmentarzu Żołnierzy Polskich 1920 r. w Radzyminie.

Ewa Ciunowicz

Wrześniowe wykłady w AON

16 września 2008 r. w Akademii Obrony Narodowej odbyły się dwa wykłady otwarte dla osób zainteresowanych problematyką implementacji w Akademii Obrony Narodowej, postanowień procesu bolońskiego oraz form i metod kształcenia na odległość.

Pierwszy z nich nt. *ECTS jako narzędzia mobilności studentów oraz wsparcia elastycznego studiowania* został wygłoszony przez eksperta bolońskiego doc. dr. inż. Tomasza Saryusza-Wolskiego. Mówca objął w swym wystąpieniu m.in. definicję procesu bolońskiego – jako przejścia od systemu „zorientowanego na nauczyciela" do systemu „zorientowanego na studenta". Skupił się także na wyjaśnieniu, czym jest ECTS, na czym polega i czemu ma służyć. Podkreślił równocześnie, jak ważne jest prawidłowe wdrożenie ECTS na uczelniach wyższych.

Natomiast drugi wykład, nt. *Kształcenie na odległość (Advanced Distributed Learning – ADL) w praktyce sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych*, poprowadził płk dr Tomasz Kowalik. Prelegent przybliżył terminologię związaną z ADL, scharakteryzował ten system oraz wymienił osoby, które według USA powinny wejść w skład zespołu organizującego kurs DL (Distance Learning). Omówił założenia i realizację planu ADL w kwestii kształcenia oficerów.

Red.

Konferencja naukowa

Azja we współczesnym świecie

Instytuty Politologii oraz Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika przy współpracy z Towarzystwem Azji i Pacyfiku, Towarzystwem Przyjaźni Polsko-Chińskiej oraz Urzędem Marszałkowskim Województwa Kujawsko-Pomorskiego zorganizowały w dniach 5–6 lipca 2008 r. międzynarodową konferencję nt. ***Rola i miejsce Azji we współczesnym świecie.***

W trakcie dwudniowej konferencji liczne grono naukowców i ekspertów z kilkunastu ośrodków naukowych wygłosiło 43 referaty, przedstawiając szerokie spektrum problemów dotyczących zagadnień historycznych, politycznych, ekonomicznych, społecznych i geograficznych.

W ramach sesji inauguracyjnej zostały przedstawione trzy referaty: *Retrospekcje i perspektywy rozwoju stosunków dyplomatycznych pomiędzy ChRL a Federacją Rosyjską* – prof. Miao Huashou, *Polityka obronna Chińskiej Republiki Ludowej* – prof. dr hab. Macieja Szczurowskiego, *Stany Zjednoczone – Wietnam. Proces normalizacji stosunków wzajemnych po okresie zimnej wojny* – prof. dr hab. Małgorzaty Pietrasiak.

Wiele uwagi poświęcono zagadnieniom z obszaru stosunków militarnych i polityczno-militarnych w rejonie Azji. W tej grupie należałoby wymienić referaty: *Morskie Siły Samoobrony Japonii* – dr. hab. Macieja Franza (Uniwersytet im. A. Mickiewicza), *Koncepcja bezpieczeństwa globalnych Chin* – prof. dr. hab. Jarosława Piątka (Uniwersytet Szczeciński), *Militarna rola Japonii w okresie międzywojennym w globalnej strategii panowania na świecie* – prof. dr. hab. Lecha Wyszczelskiego (Akademia Podlaska), *Proces rozmów sześciostronnych w sprawie programu nuklearnego KRLD* – dr. Marcelego Burdelskiego (Uniwersytet Gdański), *Państwa Azji wobec Inicjatywy Krakowskiej* – dr. Czesława Marcinkowskiego (Akademia Obrony Narodowej).

Pokłosiem tej interesującej konferencji będzie publikacja z serii „Biblioteka Azji i Pacyfiku".

dr Czesław Marcinkowski

OGŁOSZENIE

Mamy zaszczyt zaprosić Państwa na konferencję międzynarodową nt. *Irak 2003–2008. Misja dla pokoju*, która odbędzie się pod patronatem ministra obrony narodowej w dniach 26–27 listopada 2008 r. o godz. 9.00 w gmachu Biblioteki Głównej AON (budynek 14, sala 30). Celem tego spotkania naukowego będzie polityczno-militarna ocena udziału Polski i innych państw w operacji stabilizacyjnej w Iraku w latach 2003–2008 oraz podsumowanie udziału Sił Zbrojnych RP w tej operacji.

Kraj a teatr wojny

Kraj, wraz ze swym obszarem i zatrudnieniem, jest nie tylko źródłem właściwych sił zbrojnych, ale również i sam przez się stanowi nieodłączną część sił działających w wojnie, a mianowicie tę jego część, która tworzy teatr wojny albo wywiera nań znaczny wpływ.

K. von Clausewitz

Seminarium naukowe

Strategiczny Przegląd Bezpieczeństwa Narodowego - droga do bezpieczeństwa Polski

Sensem przeglądu jest budowanie wspólnego myślenia o bezpieczeństwie **– zaakcentował doradca szefa BBN Paweł Soloch podczas seminarium naukowego nt. *Strategiczny Przegląd Bezpieczeństwa Narodowego – droga do bezpieczeństwa Polski*, które 17 lipca 2008 r. zostało zorganizowane przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego wspólnie z Akademią Obrony Narodowej.**

Wystąpienia prelegentów (wśród nich znaleźli się: doradca szefa BBN Jarosław Brysiewicz, radca ministra obrony narodowej prof. Stanisław Koziej, wymieniony na wstępie artykułu doradca szefa BBN Paweł Soloch, zastępca dyrektora Departamentu Transformacji MON płk Janusz Urbaniak, prorektor Wyższej Szkoły Biznesu National-Louis University w Nowym Sączu dr Piotr Naimski) nawiązywały do Strategicznego Przeglądu Bezpieczeństwa Narodowego (SPBN), który ma być narzędziem służącym do aktualizacji założeń Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej (SBN RP).

Jak powiedział Jarosław Brysiewicz na wstępie seminarium, *Strategia Bezpieczeństwa Narodowego zakłada dyrektywę prowadzenia przeglądu, tyle że nie precyzuje zakresu, celów i organów do tego powołanych... Wydaje się, że jest to najlepszy czas, aby przystąpić do refleksji nad założeniami, potrzebami i rezultatami, do których miałby on prowadzić.*

Podczas spotkania poruszono m.in. tematykę struktury SPBN oraz celów, jakie system ma realizować. Ponadto podjęto kwestię diagnozowania obecnego stanu bezpieczeństwa narodowego pod kątem SPBN. Nawiązano również do obszarów, jakie powinny się znaleźć w SPBN – tutaj zauważono, iż słusznym posunięciem byłoby włączenie do systemu elementów niewojskowych. Zebrani podkreślali również, jak ogromny wpływ na system bezpieczeństwa narodowego ma członkostwo Polski w NATO oraz UE, dlatego kształtując strategię bezpieczeństwa, należy brać pod uwagę wymiar globalny. Odwołano się również do doświadczeń Polski i innych państw z prowadzenia przeglądów bezpieczeństwa narodowego.

Agnieszka Adamiak



Uczestnicy seminarium naukowego

Nasi goście

24 czerwca 2008 r. w Akademii Obrony Narodowej gościła podsekretarz ds. współpracy z mediami Departamentu Obrony pani Josée Rachel Touchette (na zdjęciu obok) oraz przedstawiciel wydziału ds. współpracy z mediami w DO Kanady mjr Michael Mailloux. Celem tej wizyty było zapoznanie się z działalnością naszej uczelni, ze szczególnym uwzględnieniem kontaktów z mediami.

Red.



Fot. I. Koziarek

Współpraca Akademii na forach międzynarodowych

W roku akademickim 2007/2008 Akademia Obrony Narodowej prowadziła aktywną działalność w ramach międzynarodowej współpracy edukacyjnej, skupiając się na pięciu kluczowych obszarach: Europejskim Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (*European Security and Defence College* – ESDC), Konferencji Komendantów (*Conference of Commandants* – CoC), Konsorcjum Partnerstwa dla Pokoju Akademii Obrony oraz Instytutów Studiów Bezpieczeństwa (*PfP Consortium of Defence Academies and Security Studies Institutes*), Grupie Roboczej ds. Szkolenia Indywidualnego i Rozwoju Edukacyjnego, funkcjonującej w ramach Grupy ds. Szkolenia NATO (*NATO Training Group Working Group on In - dividual Training and Education Developments* – NTG WG IT & ED) oraz procesie bolońskim (*Bologna Process*).

Akademia Obrony Narodowej jest jedną z uczelni założycielskich Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony. W skład Wykonawczej Rady Naukowej – WRN (*Executive Academic Board* – EAB) **Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony** wchodzi nasz przedstawiciel kmdr dr Piotr Gawliczek, który regularnie uczestniczy w jej posiedzeniach. Wkład Akademii w działalność Kolegium został doceniony poprzez zorganizowanie 3–4 lipca 2008 r. na terenie AON wyjazdowego posiedzenia WRN, wieńczącego pracę rady w bieżącym roku akademickim. Warto przypomnieć, że w roku akademickim 2006/2007 Akademia była współorganizatorem z przedstawicielami Hiszpanii modułu Kursu Wysokiego Szczebla (Madryt, luty 2007) oraz będzie współorganizatorem ze stroną fińską modułu tego kursu w roku akademickim 2008/2009 (Helsinki, czerwiec 2009). W roku akademickim 2010/2011 AON ma być organizatorem samodzielnego modułu w Polsce.

Ze względu na specyficzny profil **Konferencji Komendantów**, jakim jest kształcenie kadry kierowniczej sił zbrojnych, Akademia Obrony Narodowej jest jedynym polskim przedstawicielem na tym forum. W 2011 roku organizatorem Konferencji Komendantów ma być Akademia Obrony Narodowej.

AON aktywnie uczestniczy również w działalności **Konsorcjum Partnerstwa dla Pokoju** jako forum ukierunkowanego na wspieranie procesu edukacji obronnej i wojskowej poprzez promowanie szerokiej współpracy na płaszczyźnie instytucjonalnej oraz państwowej. Każdego roku w konferencji bierze udział przedstawiciel AON kmdr dr Piotr Gawliczek. W bieżącym roku, podczas konferencji zorganizowanej w dniach 17–19 czerwca w Kwaterze Głównej NATO, dyskuto-

wano nad przyszłością Konsorcjum PdP w ciągu kolejnych 10 lat. Biorąc pod uwagę prestiżowy charakter działalności tego gremium, zaangażowanie AON w działalność Konsorcjum będzie poszerzane poprzez włączenie przedstawiciela Akademii w prace Grupy Roboczej ds. Rozwoju Edukacyjnego.

Uczestnictwo kmdr. dr. Piotra Gawliczka w pracach **Grupy Roboczej ds. Szkolenia Indywidualnego i Rozwoju Edukacyjnego** służy zebraniu wiedzy oraz doświadczeń, wiążących się z zamiarem implementacji zasad kształcenia na odległość w AON. Istnieje zamiar uruchomienia elektronicznej platformy edukacyjnej, oferującej kursy on-line, kierowane do studentów, pracowników, osób cywilnych i wojskowych. Koncepcja zakłada między innymi utworzenie wydziału ds. ADL (*Advanced Distributed Learning*). W przypadku utworzenia komórki ds. ADL w AON rozpoczną się intensywne prace, mające na celu uruchomienie systemu kształcenia na odległość. Platforma ADL w Akademii może zostać uruchomiona już od roku akademickiego 2009/2010.

Wdrożenie założeń procesu bolońskiego jest dla Akademii Obrony Narodowej niezbędnym warunkiem osiągnięcia sukcesu na coraz bardziej konkurencyjnym rynku edukacyjnym na poziomie wyższym. Na początku roku akademickiego 2007/2008 rozpoczęto proces tworzenia warunków do uzyskania Karty Uczelni Erasmusa (*Erasmus University Charter* – EUC) oraz działań związanych z jej skutecznym wykorzystaniem. W związku z przygotowaniem do złożenia aplikacji o przyznanie Karty Uczelni Erasmusa przedstawiciele Akademii uczestniczyli w licznych szkoleniach, kursach, warsztatach, sympozjach oraz konferencjach związanych z tą tematyką. Głównym celem było pozyskanie szczegółowych informacji dotyczących zasad realizacji programu Erasmus. Ponadto zaproszono przedstawicieli Zespołu Ekspertów Bolońskich do wygłoszenia wykładów w Akademii Obrony Narodowej. Realizując proces przygotowania do uzyskania EUC, w marcu 2008 roku opracowano „Koncepcję prac związanych z ubieganiem się przez AON o Kartę Uczelni Erasmusa". Do 30 listopada 2008 r. nastąpi złożenie wniosku o Kartę Uczelni Erasmusa, a jednocześnie będą prowadzone poszukiwania partnerów z zagranicznych uczelni wojskowych do współpracy na podstawie umów dwustronnych.

kmdr dr Piotr Gawliczek
dr Anna Antczak

Współpraca z Uniwersytetem Warszawskim

Akademia Obrony Narodowej nawiązała również współpracę naukowo-dydaktyczną z Uniwersytetem Warszawskim w zakresie studiów związanych z tematyką bezpieczeństwa.

Współpracę rozpoczną: Instytut Bezpieczeństwa Narodowego WSO AON, który prowadzi studia na kierunku bezpieczeństwo narodowe, oraz Instytut Nauk Politycznych WDiNP UW, oferujący studia na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne.

W ramach porozumienia instytuty będą m.in. prowadzić wspólne badania naukowe, współpracować w zakresie metodyki nauczania oraz dydaktyki, a także tworzyć plany szkoleniowe. Planowane spotkania kadry naukowo-dydaktycznej instytutów pozwolą na poznanie metod oraz materiałów dydaktycznych drugiej strony.

2 lipca 2008 r. umowę o współpracy podpisali: rektor AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij oraz rektor UW prof. dr hab. Katarzyna Chałasińska-Macukow. W uroczystości podpisania porozumienia udział wzięli przedstawiciele Instytutu Nauk Politycznych UW: dyrektor instytutu prof. dr hab. Stanisław Sulowski, wicedyrektor instytutu dr Ewa Marciniak oraz dr Tomasz Słomka, a także komendant Instytutu Bezpieczeństwa Narodowego AON płk dr inż. Zbigniew Piątek.

Red.

Z obrad Senatu AON

25 czerwca 2008 r. odbyło się posiedzenie Senatu AON, na którym senatorowie przyjęli uchwały w sprawach:

- stanu przygotowań do realizacji procesu dydaktycznego w roku akademickim 2008/2009, a w tym: stopnia opracowania planów studiów i programów nauczania; prognozy obsady zajęć dydaktycznych w roku akademickim 2008/2009 na prowadzonych kierunkach i poziomach kształcenia studiów wyższych, studiów podyplomowych i kursów; spełniania wymagań minimum kadrowego do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia,
- określenia rocznego wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zajęć dydaktycznych objętych tym wymiarem oraz zasad obliczania godzin dydaktycznych,
- sprawozdania finansowego AON za 2007 rok,
- podwyżek wynagrodzeń Oddziału Warty Cywilnej,
- określenia formy studiów na poszczególnych kierunkach oraz liczby miejsc na tych studiach w roku akademickim 2008/2009 – na wniosek dziekana Wydziału Strategiczno-Obronnego (zmiana uchwały Nr 26/2007 z 23 maja 2007 r.),
- utworzenia niestacjonarnych podyplomowych studiów *międzynarodowe stosunki wojskowe* na Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego.

Red.

Centrum Szkolenia OPBMR w SZ RP – wydarzenia

W dniach 1–5 września 2008 r. w Centrum Szkolenia OPBMR oraz Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych odbyły się międzynarodowe warsztaty specjalistyczne Połączonego Zespołu Oceny Skażeń (*CBRN Joint Assessment Team* – CBRN-JAT) 12. zestawu Sił Odpowiedzi NATO.

W warsztatach uczestniczyli przedstawiciele instytucji naukowo-badawczych i specjalistycznych jednostek wojsk chemicznych Polski, Czech, Słowacji i Węgier. Celem warsztatów, prowadzonych przez szefa CS OPBMR płk. Leszka Słomkę, będącego jednocześnie dowódcą zespołu, było zapoznanie nowych członków ze specyfiką jego funkcjonowania, zaktualizowaną koncepcją osiągania gotowości do działań zgodnie z przeznaczeniem oraz sprawdzenie i uaktualnienie wewnętrznych procedur działania w ramach ćwiczenia certyfikującego międzynarodowy batalion OPBMR, przeprowadzonego w dniach 2–4 września 2008 r. na OSPWL Drawsko Pomorskie. W trakcie



Skład Połączonego Zespołu Oceny Skażeń podczas briefingu

warsztatów wykorzystano nowe tło operacyjno-strategiczne do ćwiczeń NATO („Crisis in East Cerasia") oraz dokumenty dowodzenia wypracowane przez Dowództwo Sił Połączonych w Neapolu na potrzeby operacji reagowania kryzysowego. Ponadto dokonano oceny potencjalnych zagrożeń na podstawie informacji zawartych w dokumentach *Country Books* oraz meldunkach

rozpoznawczych, a także opracowano roboczą wersję Planu działania (*Action Plan*) CBRN-JAT uwzględniającego możliwe scenariusze zdarzeń.



Organizatorzy konferencji podczas obrad

Podczas warsztatów omówiono również aktualny stan przygotowań zespołu do działania zgodnie z przeznaczeniem, system meldunkowy, system organizacji wsparcia eksperckiego, zweryfikowano potrzeby w zakresie wyposażenia specjalistycznego, a także zaktualizowano harmonogram udziału w przedsięwzięciach planistycznych i szkoleniowych w ramach przygotowań do certyfikacji 12. zestawu SON. Ostatnie dwa dni poświęcono na wewnętrzną certyfikację obsady zespołu oraz przygotowanie do ćwiczenia mobilizacyjnego (główna certyfikacja zostanie przeprowadzona przez Dowództwo Sił Połączonych z Lizbony, w ramach ćwiczenia „Steadfast Joiner" na Korsyce, w listopadzie bieżącego roku).

mjr Mariusz Młynarczyk
Fot. A. Bagniewski



Praca w syndykatach



Oficerowie podczas prac nad aktualizacją stałych procedur operacyjnych

Pożegnania z bronią

9 lipca 2008 r. z mundurem pożegnał się płk dr hab. Andrzej Dawidczyk – profesor nadzwyczajny z Zakładu Polityki Obronnej Instytutu Bezpieczeństwa Narodowego Wydziału Strategiczno-Obronnego.

Red.



Promocja 2008

Podczas uroczystego zakończenia roku akademickiego 2007/2008, które odbyło się 27 czerwca 2008 r., dyplomy i nagrody wręczono najlepszym absolwentom studiów II stopnia naszej uczelni: kpt. nawig. mgr. inż. Grzegorzowi Kobieli, kpt. mgr. inż. Pawłowi Paliwodzie oraz kpt. mgr. inż. Pawłowi Kaczmarkowi.

Nagrody wręczono również słuchaczom studiów podyplomowych, którzy uzyskali najwyższe lokaty: płk. dypl. Cezaremu Podlasińskiemu – średnia ocen 4,95 (Studia Podyplomowe „Studium Polityki Obronnej"), ppłk. dypl. Pawłowi Rodzosiowi – średnia ocen 5,00 (Studia Podyplomowe „Studium Operacyjno-Strategiczne"), kpt. mgr. inż. Jackowi Makowskiemu – średnia ocen 4,85 (Podyplomowe Studia Operacyjno-Taktyczne Oficerów Sił Powietrznych) oraz kpt. mgr. inż. Szymonowi Markiewiczowi – średnia ocen 4,69 (Podyplomowe Studia Operacyjno-Taktyczne Oficerów Wojsk Lądowych).



Nagrodzeni absolwenci AON

W opinii wyróżnionych absolwentów studia w murach naszej uczelni były niezwykle ważnym doświadczeniem. Poziom wiedzy nabytej w AON ocenili bardzo wysoko, zaś ćwiczenia okazały się ważnym elementem w procesie edukacyjnym, ponieważ dały możliwość wymiany doświadczeń z oficerami innych rodzajów sił zbrojnych oraz oficerami innych państw.

Absolwenci pozytywnie ocenili pracę wykładowców AON. Ich zdaniem, prezentują oni wysoki poziom fachowości i szeroki zakres wiedzy nie tylko ze swojego obszaru przedmiotowego. Ponadto kadra AON jest przychylnie nastawiona do studentów i zawsze służy pomocą, potrafi również motywować słuchaczy do wytężonej i samodzielnej pracy.



Na promocję do Akademii przyjechały rodziny naszych absolwentów

Baza dydaktyczna nie budziła ich zastrzeżeń. Narzekali jedynie na zbyt małą ilość woluminów w Bibliotece AON oraz brak komputerowego systemu symulacyjnego, który umożliwiłby weryfikację podjętych decyzji i działań na szczeblu taktycznym.

Nasi absolwenci zapewnili, że bardzo miło będą wspominać studia w AON i polecą je swoim młodszym kolegom. Ich plany na przyszłość wiążą się ze służbą wojskową oraz dalszym podnoszeniem kwalifikacji na kolejnych studiach i kursach.

Wyróżnionym pogratulował rektor-komendant AON gen. bryg. dr hab. inż. Janusz Kręcikij oraz szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego minister Władysław Stasiak, który w swoim wystąpieniu podkreślił istotę kształcenia na rzecz obronności naszego kraju.



Uroczystość odbyła się w sali kinowej Klubu AON

W uroczystości udział wzięli m.in. zastępca szefa BBN gen. dyw. Roman Polko, podsekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Zenon Kosiniak-Kamysz, przedstawiciel Senackiej Komisji Obrony Narodowej Henryk Górski oraz I zastępca szefa Sztabu Generalnego WP gen. broni Mieczysław Stachowiak, a także przedstawiciele Kapituły Orderu Virtuti Militari, dyrektorzy departamentów MON, przedstawiciele dowódców rodzajów sił zbrojnych, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Ordynariatu Polowego WP, attaché wojskowi, przedstawiciele władz Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy, studenci, grono profesorskie, nauczyciele akademiccy, kadra i pracownicy Akademii.

Ewa Ciunowicz
Fot. I. Koziarek

Najlepsi absolwenci Akademii Obrony Narodowej w roku akademickim 2007/2008



Kpt. nawig. mgr inż. Grzegorz Kobiela (37 l.), absolwent Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lotniczych w Dęblinie (1993).

Po ukończeniu szkoły pełnił służbę w 10. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego w Łasku na stanowisku starszego nawigatora naprowadzania. Po rozformowaniu pułku pełnił służbę na stanowisku starszego nawigatora naprowadzania w 32. Bazie Lotniczej w Łasku. Aktualnie służbę pełni na stanowisku młodszego specjalisty sekcji szkolenia specjalistycznego 32. Ośrodka Dowodzenia i Naprowadzania w Krakowie.

W czasie pracy na stanowiskach nawigatorskich uzyskał I klasę specjalisty nawigatora naprowadzania oraz uprawnienia instruktorskie.

Interesuje się literaturą i informatyką.

Jest żonaty: żona Justyna, dwoje dzieci.

Studia magisterskie na kierunku lotnictwo ukończył z I lokatą. Średnia ocen: 4,80.



Kpt. mgr inż. Paweł Paliwoda (35 l.), absolwent Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności w Zegrzu (1997).

Po ukończeniu szkoły pełnił służbę w 1. Brygadzie Saperów w Brzegu na stanowisku dowódcy plutonu. W latach 1999–2005 pełnił służbę w 10. Brygadzie Kawalerii Pancernej w Świętoszowie na stanowisku szefa S-6 10. Batalionu Zmechanizowanego. Wraz z tym batalionem uczestniczył w dwóch misjach – pokojowej w Kosowie w 2000 r. i w I zmianie misji stabilizacyjnej w Iraku w 2003 r. Następnie pełnił służbę na stanowisku oficera sekcji S-6 Sztabu 10. Brygady Kawalerii Pancernej. O d lipca 2005 r. jest młodszym specjalistą Wydziału Służby Łączności i Informatyki Logistyki Śląskiego Okręgu Wojskowego.

Ukończył kurs języka angielskiego (II stopień) oraz kurs oficerów łączności w Szkole Łączności Bundeswehry – Feldafing.

Jego hobby to myślistwo.

Jest żonaty: żona Dominika, córka.

Uzupełniające studia magisterskie na kierunku bezpieczeństwo narodowe ukończył z I lokatą, zaś w generalnej klasyfikacji wszystkich wydziałów AON z II lokatą. Średnia ocen: ocen 4,72.

Kpt. mgr inż. Paweł Kaczmarek (35 l.), absolwent Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności w Zegrzu (1997).

Po ukończeniu Szkoły pełnił służbę w 10. Wrocławskim Pułku Dowodzenia na stanowisku dowódcy plutonu. Od 1999 r. pełnił służbę w 10. Brygadzie Kawalerii Pancernej w Świętoszowie na stanowisku szefa sekcji sztabu batalionu. Obecnie jest oficerem sekcji S-6 sztabu brygady.

Ukończył kurs języka angielskiego (II stopień) oraz kurs oficerów łączności w Szkole Łączności Bundeswehry – Feldafing.

Jego hobby to wędkarstwo.

Jest żonaty: żona Lidia, syn Tytus.

Uzupełniające studia magisterskie na kierunku bezpieczeństwo narodowe ukończył z III lokatą. Średnia ocen: 4,71.



Fot. I. Koziarek

Studenci wyróżnili...

Na zakończenie roku akademickiego 2007/2008 studenci AON postanowili wyróżnić osoby wspierające przedsięwzięcia uczelniane.

27 czerwca 2008 r. rektor-komendant AON wręczył dyplomy członkom pierwszego samorządu studenckiego AON: Lechowi Zalewskiemu (przewodniczącemu i założycielowi samorządu w AON), Dominikowi Jędruszczakowi, Jackowi Rybińskiemu, Grzegorzowi Hoffmanowi, oraz działającym nadal w obecnym składzie samorządu: Grzegorzowi Małeckiemu, Danielowi Rogińskiemu, Januszowi Strzelczykowi, a także pozostałym członkom: Pawłowi Stobieckiemu, Sławomirowi Miszczakowi, Pawłowi Łapińskiemu, Agnieszce Kani, Katarzynie Bobrowskiej, Łukaszowi Lewickiemu, Pawłowi Wojewodnikowi, Łukaszowi Rożejowi.



Wyróżnieni członkowie pierwszego samorządu studenckiego AON



Obecny samorząd studencki AON

Za udzielenie wsparcia w działaniach oraz ogromny wkład pracy na rzecz zarządu samorządu studentów AON w roku akademickim 2007/2008 jego członkowie podziękowali oraz przyznali dyplomy uznania: rektorowi-komendantowi AON gen. bryg. dr. hab. inż. Januszowi Kręcikijowi, kanclerzowi AON płk. mgr. Cezaremu Danielskiemu, prorektor ds. studenckich dr Anecie Nowakowskiej-Krystman, szefowi Wydziału Wychowawczego ppłk. mgr. Markowi Szewczykowi, mgr Irenie Marczak oraz redaktor naczelnej „Biuletynu AON" mgr Ewie Ciunowicz. Dyplomy przyznane pracownikom Klubu AON odebrał mjr mgr Tomasz Cholewiński, zaś pracownikom Zakładu Wychowania Fizycznego i Szkolenia Ogniowego – płk mgr Grzegorz Szylberg.



Dyplomy otrzymały osoby szczególnie wspierające zarząd samorządu

Wszystkim wyróżnionym serdecznie gratulujemy.

Red.
Fot. Z. Rutkowski

Staże studenckie w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego

19 czerwca 2008 r. zakończył się ostatni etap konkursu o staż studencki w BBN, realizowany pod patronatem prezydenta RP, przy współpracy AON i BBN.

Do udziału w konkursie o staż szef BBN, minister Władysław Stasiak, zaprosił aż 24 uczelnie państwowe, w których prowadzone są studia na kierunku bezpieczeństwo narodowe. Rektorzy uczelni wytypowali do udziału w teście i rozmowie kwalifikacyjnej 62 studentów, wyróżniających się wysokimi osiągnięciami w nauce. Do uczestnictwa w stażach w sezonie wakacji zakwalifikowało się dziewięć osób. Bardzo miło jest nam poinformować, że największą ilość punktów zdobył student naszej uczelni – Radosław Pechcin, któremu gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Marta Pietrzak

Praktyki zawodowe studentów europeistyki

Studenci europeistyki Instytutu Nauk Humanistycznych część wakacji spędzili pracowicie, poszerzając teoretyczną wiedzę zdobytą podczas zajęć na drugim roku studiów.

Praktyki zawodowe, w wymiarze 120 godzin, zapewniły ministerstwa: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Gospodarki, Sprawiedliwości oraz Sportu i Turystyki, a także Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, Komenda Główna Policji, Dowództwo Wojsk Lądowych, urzędy gminne, dzielnicowe (Rembertów, Ursus), miejskie (Ciechanów, Elbląg, Karlino, Międzyrzecz Podlaski) i wojewódzkie (mazowieckie). Na liście instytucji oferujących praktyki znalazło się również kilka firm prywatnych.

Dwóch studentów INH zrealizowało program praktyk za granicą, m.in. w Ambasadzie RP w Mińsku (Republika Białorusi) oraz w firmie DDD w Irlandii.

Zdaniem organizatorów praktyk, nasi studenci spisali się na medal. Zdobyli nowe, cenne doświadczenia poprzez rozwiązywanie różnego rodzaju problemów, dokonywanie analiz, sporządzanie notatek i opracowań.

Można stwierdzić, że program studiów realizowany na kierunku europeistyka jest dobrze opracowany, dzięki czemu studenci zyskują przydatną wiedzę, która z pewnością zaowocuje w niedalekiej przyszłości.


Fot. Agnieszka Ostrowska

Joanna Osiak staż odbywała w Urzędzie Dzielnicy Warszawa-Rembertów

Czesław Marcinkowski

Ciekawostka...

Sturmgeschütz IV wydobyty!

II lipca 2008 r. w gminie Grzegorzew wydobyto z rzeki Rgielewki dobrze zachowany Sturmgeschütz IV.

Niemieckie działo samobieżne znajdowało się na dnie rzeki od stycznia 1945 r., kiedy to Niemcy uciekający przed Armią Czerwoną nie zdołali przeprawić się przez rzekę.

Nurkowie, pracujący w bardzo trudnych warunkach, dopiero po upływie czterech dób zdołali usunąć ogromną ilość mułu spod wraku. W latach wcześniejszych próbowano go wydostać na powierzchnię, niestety, bezskutecznie. W Europie zachowały się jedynie dwa egzemplarze tego skarbu – obydwa w Polsce. Pierwszy, mocno uszkodzony, znajduje się w Muzeum Orła Białego w Skarżysku Kamiennej. Drugi, wydobyty w lipcu 2008 r., po rekonstrukcji będzie prawdziwym unikatem! Działo ma wzbogacić ekspozycję Muzeum Broni Pancernej przy Centrum Szkolenia Wojsk Lądowych w Poznaniu.

Marta Pietrzak



Fot. Tomasz Szulejko

Z prac licencjackich

Zagrożenie cyberterroryzmem

Komputery i internet, które są nieodzowną częścią naszego życia, nie tylko dają nam korzyści, lecz także pociągają za sobą zagrożenia. Najgroźniejszym z nich jest na pewno cyberterroryzm.

Pojęcie cyberterroryzmu jest kombinacją dwóch terminów: terroryzmu i cyberprzestrzeni. Definicji jest tak wiele, jak wielu jest specjalistów zajmujących się tą problematyką, jednak najprostszą i najtrafniejszą podają A. Bógdał-Brzezińska i M. Gawrycki: *przez cyberterroryzm rozumiemy politycznie motywowany atak lub groźbę ataku na komputery, sieci lub systemy informacyjne w celu zniszczenia infrastruktury oraz zastraszenia lub wymuszenia na rządzie i ludziach daleko idących politycznych celów, a także wykorzystanie internetu przez organizacje terrorystyczne do komunikowania się, propagandy i dezinformacji*. Należy przy tym zauważyć, iż cyberterroryzm jest jednocześnie zaawansowaną technologicznie odmianą tradycyjnego terroryzmu, jak i jedną ze składowych technik i narzędzi wykorzystywanych do zastraszania ludzi lub wymuszania ustępstw politycznych na danych władzach.

Osoby dokonujące ataków w cyberprzestrzeni to aktywiści, haktywiści i cyberterroryści

Często mamy do czynienia z zacieraniem granic między *cyberprzestępczością* i *cyberterroryzmem*, choć nie powinno to mieć miejsca. Osoby dokonujące ataków w cyberprzestrzeni dzielą się na: aktywistów (prowadzą niedestrukcyjną działalność, w ramach której internet służy wsparciu danej kampanii), haktywistów (są połączeniem aktywistów i hakerów, wykorzystujących metody hakerskie przeciwko określonym celom w sieci, by zakłócić funkcjonowanie internetu, nie powodując przy tym poważnych strat) oraz cyberterrorystów (różnią się od aktywistów celem swoich działań. Ich celem jest wyrządzenie możliwie największych strat wśród swoich wrogów, włączając w to ofiary ludzkie).

Rosnące możliwości techniczne rodzą niebezpieczeństwo ataków cyberterrorystycznych

Pojawia się pytanie, dlaczego ataki w cyberprzestrzeni stają się coraz popularniejsze? Głównie dlatego, że funkcjonowanie każdego wysoko lub średnio rozwiniętego państwa jest mniej lub bardziej uzależnione od prawidłowego i niezakłóconego działania cyberprzestrzeni. Komputery są coraz łatwiejsze w obsłudze i nie potrzeba posiadać dużej wiedzy, aby wykorzystywać je do pracy, nauki i zabawy. Niestety, ma to także swoje minusy. Niebezpieczeństwa wypływające z rosnących możliwości technicznych i dostępności narzędzi potrzebnych do dokonania ataków w cyberprzestrzeni na powszechnie dostępnych portalach internetowych powodują zależność, iż wraz z malejącą potrzebą posiadania umiejętności informatycznych do dokonania cyberataku wzrasta jakość i skuteczność programów ułatwiających to zadanie. Tak więc każdy kto, wykazałby trochę większe zainteresowanie, mógłby zostać cyberterrorystą.

Anonimowość to główne udogodnienie do działań terrorystycznych

Jakie są zatem motywacje cyberterrorystów? Przede wszystkim niskie koszty. Wystarczy mieć komputer, modem i trochę umiejętności. Cyberterroryści mogą działać anonimowo ponad granicami państw. W przypadku cyberataku zakłócone zostaje postrzeganie zagrożenia, ponieważ nie wiadomo, czy zagrożenie jest realne, czy wirtualne. Nie wiadomo również, jakie są zdolności, intencje atakującego oraz cel ataku. Cyberterroryści budują koalicje, w których strukturach nie wiadomo kto jest swój, a kto obcy[2].

Najwięcej strat powodują ataki mieszane

Ataki dzielą się na: całkowicie wykonane w cyberprzestrzeni, ataki fizyczne na systemy informacyjne oraz ataki mieszane, czyli wykonywane jednocześnie i w świecie rzeczywistym, i wirtualnym, co jest najbardziej niebezpieczne i powodujące najwięcej strat. Z tą klasyfikacją związany jest podział na trzy grupy organizacji terrorystycznych wykorzystujących nowe techniki. Autor podziału, amerykański specjalista A. Rathmell, wyodrębnił grupę, która do prowadzenia tradycyjnej działalności wykorzystuje nowe technologie (np. internet wykorzystuje do komunikacji, zbierania informacji i zdobywania środków finansowych), grupę wykorzystującą stare techniki, np. używanie siły fizycznej przeciwko systemom informacyjnym oraz grupę, która do zakłócenia prawidłowego funkcjonowania systemów informacyjnych wykorzystuje ataki w cyberprzestrzeni.

Najważniejsza jest ochrona Infrastruktury Krytycznej Państwa

Dla skutecznego zapobiegania cyberatakom należy wytypować obiekty mogące znaleźć się potencjalnie na celowniku terrorystów. Wszystkie potencjalne cele to Infrastruktura Krytyczna Państwa (IPK), którą ustawa o zarządzaniu kryzysowym definiuje jako *systemy oraz wchodzące w ich skład, powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców*[3]. W skład Infrastruktury Krytycznej Państwa wchodzą: telekomunikacja, systemy energetyczne, produkcja, magazynowanie i transport gazu ziemnego i ropy naftowej, system bankowy i finansowy, transport, system zaopatrzenia w wodę, służby ratownictwa oraz ciągłość funkcjonowania władz i służb publicznych. Ochrona przed atakami cyberterrorystycznymi powinna skupiać się przede wszystkim na ochronie

wyżej wymienionych elementów IPK poprzez zapobieganie atakom, ograniczenie podatności na nie, redukowanie powstałych zniszczeń oraz minimalizowanie czasu przywrócenia IPK do pełnej funkcjonalności.

Do powodzenia ataku wystarczy wykorzystanie luk w systemie

Kolejnym elementem rozpatrywania problemu ataków cyberterrorystycznych są metody i narzędzia wykorzystywane przy ich wykonaniu. Do metod zalicza się: uzyskanie hasłem dostępu do sieci, wykorzystanie niekompetencji osób, które mają dostęp do systemu, korzystanie z systemu bez specjalnych zezwoleń lub używanie oprogramowania z nielegalnych źródeł, niszczenie mechanizmu używanego do autoryzacji, wykorzystanie luk w zbiorze reguł sterujących wymianą informacji pomiędzy dwoma lub wieloma niezależnymi urządzeniami lub procesami, zdobywanie informacji niezbędnych do poprawnego działania sieci dostępnych tylko dla administratora oraz uniemożliwienie użytkownikom korzystania z ich systemów.

Niebezpieczeństwo stanowią nie tylko wirusy i robaki komputerowe

Natomiast najpopularniejszymi i najczęściej używanymi narzędziami są: **wirusy**, **robaki** i **bakterie komputerowe**, **bomby logiczne** – rodzaj wirusa komputerowego, który może przez długi czas pozostawać nieaktywny po zainfekowaniu danego komputera, aż do momentu nastąpienia jakiegoś specyficznego zdarzenia, np. określonej daty, **konie trojańskie** – programy, które bez wiedzy i zgody użytkownika wykonują dodatkowe szkodliwe czynności, np. usuwanie plików, przesyłanie danych do twórcy, formatowanie dysku, **chipping** – umieszczanie w danych komputerów chipów zawierających programy pozwalające na np. zniszczenie sprzętu komputerowego, **spam** – elektroniczna wiadomość rozsyłana bez zgody adresata, który nie oczekuje na tę wiadomość, **tylne drzwi** – zostawianie luk przez twórców programów, głównie w celu naprawienia w późniejszym czasie przeoczonych błędów; mogą być również wykorzystywane do pobierania danych, przesyłania wirusów, zamiany nazw plików etc., **spoofing** – udawanie przez atakującego jednego z użytkowników systemu, który posiada własny adres IP, w celu uniknięcia zabezpieczeń, jakie mogą zastosować administratorzy sieci wewnętrznych, **skanowanie** – wysyłanie przez nieupoważnioną osobę określonego zapytania do skanowania komputerów w celu uzyskania informacji umożliwiających włamanie, **hijacking** – przechwytywanie transmisji danych odbywającej się między co najmniej dwoma systemami, **sniffing** – tzw. „podsłuchiwanie", polega na śledzeniu ruchu w sieci oraz wyłapywaniu informacji ważnych dla atakującego, **receptory van Ecka** – wysyłanie za pomocą urządzeń elektronicznych sygnału elektromagnetycznego, dzieki czemu można oglądać na oddzielnym monitorze repliki obrazów wyświetlanych na ekranie atakowanego komputera, **DoS i Dos** – ataki blokujące serwisy poprzez wysyłanie dużych ilości przesyłek pocztowych na czyjeś konto e-mail, czy też zasypywanie mnogością zapytań na serwery WWW, **e-mail bombing** – polega na wysyłaniu ogromnej ilości wiadomości elektronicznych na serwer pocztowy, często z załączanymi dużymi plikami, a także **inżynieria społeczna** – stosowanie narzędzi psychologicznych, aby np. zdobyć hasło do danej sieci.

Problem cyberterroryzmu jest i ciągle będzie problemem aktualnym, dotyczącym każdego z nas. Gdy komputery i sieci instytucji rządowych oraz pozarządowych nie będą odpowiednio zabezpieczone, system państwowy może zostać całkowicie sparaliżowany.

Mariusz Śledź
licencjat w Katedrze
Europeistyki (2008)
INH AON

Artykuł powstał w oparciu o pracę dyplomową pt. *Zagrożenie cyberterroryzmem w Unii Europejskiej*, napisaną pod kierunkiem dr. Czesława Marcinkowskiego.

Przypisy:

1. A. Bógdał-Brzezińska, M.F. Gawrycki, *Cyberterroryzm i problemy bezpieczeństwa informacyjnego we współczesnym świecie*, ASPRA-JR, Warszawa 2003, s. 64.
2. *A. Bógdał-Brzezińska, M.F. Gawrycki, Cyberterroryzm...*, wyd. cyt., *s. 88.*
3. Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 roku o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2007 r., Nr 89, poz. 590).

Wakacje w Klubie AON

Wśród tegorocznych propozycji Klubu AON na sezon letni znalazły się: koncert, wystawy malarstwa, fotografii oraz cykl przedsięwzięć kulturalno-rekreacyjnych dla dzieci i młodzieży z Podola.

Jeszcze przed zakończeniem roku akademickiego, 14 czerwca 2008 r., na scenie Klubu AON wystąpił zespół pieśni i tańca „Suktinis", powstały 40 lat temu w Druskiennikach na Litwie. Od 1981 r. jego kierownikiem jest Rita Mikalczenie. „Suktinis" kultywuje tradycje ludowe – tańce i śpiewy pochodzące z różnych regionów Litwy. Od początku swego istnienia zespół odnosił sukcesy artystyczne. Koncertował w wielu miejscowościach Litwy i Polski, m.in. w Augustowie, Sejnach, Suwałkach, Warszawie i Krewie, zaś w Grodnie na Białorusi wziął czterokrotny udział w festiwalu folklorystycznym. Uczestniczył w audycjach radiowych oraz telewizyjnych (TV Katowice w 2004 r.). W 2004 r. grupa wystąpiła także na VII Międzynarodowym Festiwalu Folklorystycznym „Z daleka i bliska",



„Uliczka w górę" – Roma Pejda

odbywającym się w Częstochowie. W ciągu czterdziestu lat koncertowała aż 1216 razy. Również przez publiczność Akademii została przyjęta entuzjastycznie.

Uwagę odwiedzających mury naszej uczelni w miesiącach wakacyjnych przyciągnęły także obrazy artystek-malarek: Romy Pejdy i Ireny Zdanowicz-Dobrowolskiej, przedstawiające głównie martwą naturę oraz architekturę. Była to ich kolejna wspólna wystawa na terenie AON. Przy okazji prezentujemy wybrane prace wykonane techniką olejną i zachęcamy do sięgnięcia po nr 1(27) „Biuletynu AON" z 2006 r., w którym szerzej zaprezentowaliśmy sylwetki obydwu artystek oraz przebieg ich dróg zawodowych.

Natomiast w sierpniu w Klubie AON mogliśmy oglądać wystawę fotografii autorstwa Tadeusza Starzewskiego, której tematem były m.in. zabytki sakralne Podlasia, Biebrzański Park Narodowy, kościoły katolickie i cerkwie Białegostoku. Tadeusz Starzewski ma na swoim koncie ponad 50 indywidualnych wystaw, które są efektem podróży po Europie i Azji, odbytych przez au-



„Bzy" – Irena Zdanowicz-Dobrowolska



Wystawa fotograficzna Tadeusza Starzewskiego

tora w przeciągu ostatnich dziesięciu lat.

Jak co roku, na terenie Akademii Obrony Narodowej przebywała 22-osobowa grupa dzieci i młodzieży z Podola, uczestnicząca w obozie szkoleniowo-wypoczynkowym w okresie 2–18 sierpnia 2008 r. Celem całego projektu było pobudzenie u jego uczestników zainteresowania historią i kulturą Polski, a tym samym ich własnymi korzeniami, zapoznanie z historią związków Polski z Rusią Kijowską i Ukrainą, przypomnienie historii wielowiekowych związków Podola z Rzeczpospolitą Obojga Narodów, a także integracja młodzieży polskiej z młodzieżą z Podola. Podczas pobytu w Polsce grupa odwiedziła m.in.: Cytadelę, pałac w Wilanowie, Belweder, Górę Kalwarię i Czersk oraz Symboliczną Mogiłę Sybiraków na Powązkach.



Wizyta dzieci i młodzieży z Ukrainy

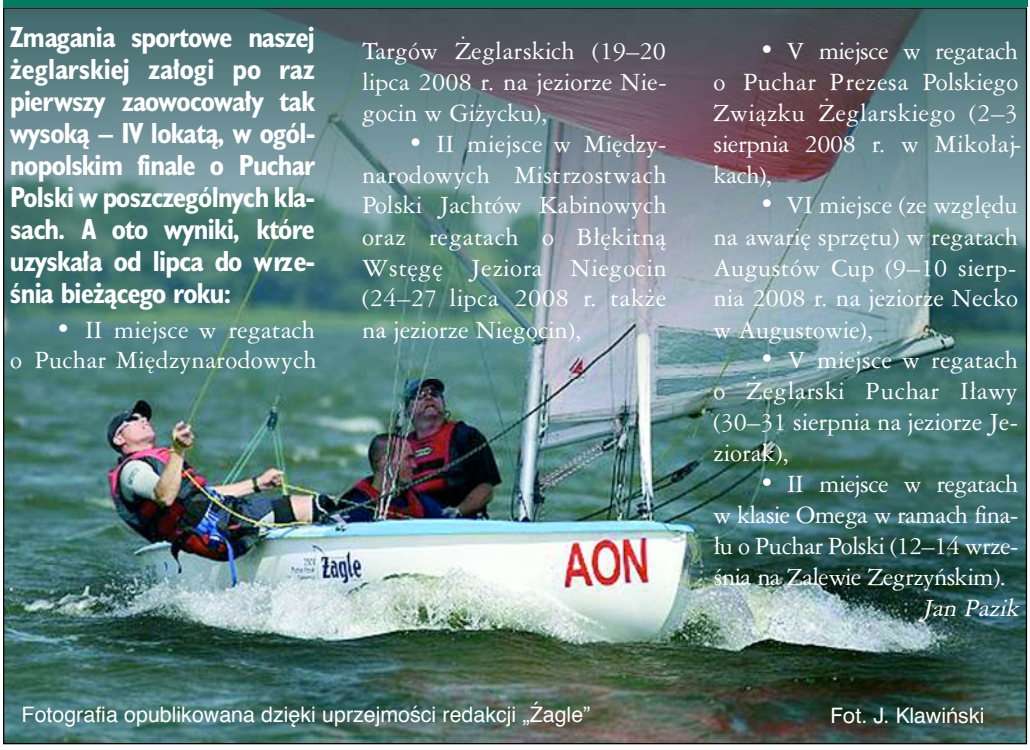
Red.

Żeglarstwo

Zmagania sportowe naszej żeglarskiej załogi po raz pierwszy zaowocowały tak wysoką – IV lokatą, w ogólnopolskim finale o Puchar Polski w poszczególnych klasach. A oto wyniki, które uzyskała od lipca do września bieżącego roku:

- II miejsce w regatach o Puchar Międzynarodowych Targów Żeglarskich (19–20 lipca 2008 r. na jeziorze Niegocin w Giżycku),
- II miejsce w Międzynarodowych Mistrzostwach Polski Jachtów Kabinowych oraz regatach o Błękitną Wstęgę Jeziora Niegocin (24–27 lipca 2008 r. także na jeziorze Niegocin),
- V miejsce w regatach o Puchar Prezesa Polskiego Związku Żeglarskiego (2–3 sierpnia 2008 r. w Mikołajkach),
- VI miejsce (ze względu na awarię sprzętu) w regatach Augustów Cup (9–10 sierpnia 2008 r. na jeziorze Necko w Augustowie),
- V miejsce w regatach o Żeglarski Puchar Iławy (30–31 sierpnia na jeziorze Jeziorak),
- II miejsce w regatach w klasie Omega w ramach finału o Puchar Polski (12–14 września na Zalewie Zegrzyńskim).

Jan Pazik



Fotografia opublikowana dzięki uprzejmości redakcji „Żagle”

Fot. J. Klawiński

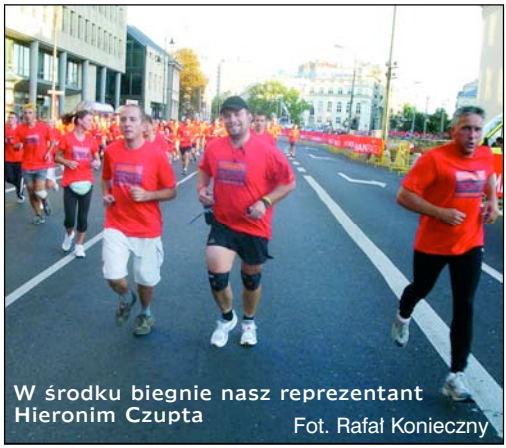
Human Race

31 sierpnia 2008 r. mieszkańcy Warszawy mieli możliwość uczestniczenia w Human Race – największym biegu na świecie.

Human Race odbył się jednocześnie w 25 miastach na świecie, m.in. w Sao Paulo, Szanghaju, Londynie, Nowym Jorku, Paryżu, Istambule czy Melbourne. Imprezom towarzyszyły koncerty gwiazd – w Warszawie wystąpiła Kayah i zespół „Molesta Ewenement".

W stolicy na starcie stawiło się 15 000 biegaczy. W dziesięciokilometrowym biegu wzięli udział również reprezentanci AON, m.in. Dariusz Sitko (55,50), Zenon Ciemski (58,37), Hieronim Czupta (1,01,01), Andrzej Pągowski (1,04,12) i Grzegorz Olczak (1,05,09).

Red.



W środku biegnie nasz reprezentant Hieronim Czupta Fot. Rafał Konieczny

Uczniowski Klub Judo AON

Od 1995 r. w Akademickim Ośrodku Sportowym AON działa Uczniowski Klub Judo. Treningi prowadzone są przez trenerów Cezarego i Rafała Majewskich, w kategoriach: początkującej, średnio zaawansowanej oraz zaawansowanej. W zajęciach uczestniczą dziewczęta i chłopcy w wieku od 7 lat. Najmłodsi trenują dwa razy w tygodniu, zaś grupy starsze wiekowo i na wyższym stopniu zaawansowania – średnio trzy do sześciu razy w tygodniu.

Uczniowie Klubu z powodzeniem biorą udział w Mistrzostwach Polski, uzyskując najwyższe noty. To najlepszy dowód na wysoki poziom zajęć prowadzonych w UKJ. Do końca czerwca 2008 r. reprezentanci Klubu wzięli udział w ponad 20 turniejach i mistrzostwach, w tym: Mistrzostwach Polski Juniorów i Juniorek (złoty medal – Katarzyna Stasiecka, brązowy medal – Grzegorz Lewiński), Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży (złoty medal – Dominika Gnich, srebrny medal – Martyna Dobrowolska), a także w Mistrzostwach Mazowsza Juniorów i Juniorek Starszych oraz Mistrzostwach Mazowsza Juniorek i Juniorów Młodszych, podczas których zdobyli jeszcze więcej wyróżnień. Ponadto uczestniczyli w kilku turniejach międzynarodowych w kraju oraz w Niemczech i Holandii. Najmłodsi judocy Klubu, jak co roku, zdobyli wiele medali na Warszawskiej Olimpiadzie Młodzieży oraz Mistrzostwach Warszawy Dzieci. Do końca tego roku reprezentacja Klubu stanie jeszcze do walki m.in. w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski, rozgrywanych w kategorii wiekowej do 23 lat.

Trenerzy i działacze Klubu wraz z prezesem Krzysztofem Pasternakiem zapraszają Państwa na Ogólnopolski Turniej Judo Dzieci, który odbędzie się 11 listopada 2008 r. Zawody te organizowane są od 13 lat, a udaje się to dzięki pomocy Dzielnicy Warszawa-Rembertów oraz Akademii Obrony Narodowej, która udostępnia swoje obiekty na potrzeby Klubu.

Więcej informacji na temat Klubu Judo AON znajdą Państwo na stronie: www.judo-aon.waw.pl, do której odwiedzenia serdecznie zachęcamy.

Agnieszka Adamiak

90-lecie lotnictwa polskiego

30 sierpnia 2008 r. na lotnisku z Mińsku Mazowieckim odbyły się pokazy lotnictwa.

Miłośnicy lotnictwa mogli odwiedzić wiele stanowisk firmowych, m.in. „LOT", „Polskie Orły" czy Aeroklub Polski, oraz wydawnictw: „Altair" i „Bellona". Swoje miejsce na festynie znalazła również Wyższa Oficerska Szkoła Sił Powietrznych.



Jeden z MiG-ów 29 podczas pokazu walki powietrznej



Akrobacje zespołu „Orlik" na niskim pułapie. Środkowy tej trójki leci w pozycji odwróconej

Punktem kulminacyjnym imprezy były pokazy lotnicze, podczas których zaprezentowano samoloty: CSS-13, TS-8 BIES, W-3 RM, F-16, MiG-29. Dodatkową atrakcją stały się akrobacje zespołów „Orlik" i „Biało-Czerwone Iskry".

Z kolei na pokazie statycznym, na płycie lotniska wyeksponowano samoloty: F-16, MiG-29, Su-22, MiG-21, MiG-21UB, TS-11 „Iskra", M-28 „Bryza", Jak-40, An-2, CASA C-295M, An-26, PZL-130 „Orlik", oraz śmigłowce SW-4, Mi-8, Mi-2, Bell, W-3RM „Anakonda", W-3 „Sokół", Mi-24 oraz sprzęt naziemnej obsługi lotniskowej.

Oprócz tego odbył się pokaz ratownictwa morskiego oraz sprzętu Żandarmerii Wojskowej.

Ewa Ciunowicz
Fot. M. Ciunowicz



Samolot F-16 w całej okazałości, był podziwiany przez uczestników pokazów

Z pamiętnika podróżnika

W Brytyjskim Muzeum Wojny

Imperial War Museum to londyńskie muzeum, poświęcone historii wojskowości.

Muzeum zostało otwarte w 1917 r. dla upamiętnienia poległych w czasie I wojny światowej. Początkowo mieściło się w budynku The Crystal Palace, który spłonął w 1936 r. Muzeum przeniesiono na Lambeth Road w Southwark, do budynku pierwotnie pełniącego funkcję szpitala psychiatrycznego. Zgromadzoną kolekcję uzupełniano w czasie II wojny światowej i w latach powojennych.

W zbiorach muzeum znajduje się blisko 19 000 obrazów, rysunków i rzeźb, 15 000 afiszy, plakatów, 120 mln stóp taśm filmowych, 10 000 godzin taśm wideo, 56 000 godzin nagrań o charakterze historycznym, m.in. wywiadów ze świadkami wojen i holokaustu, ponad 10 mln fotografii, ok. 15 000 kolekcji niepublikowanych pamiętników, dzienników, listów, wspomnień i innych dokumentów, 270 000 książek, map, kart pocztowych itp., tysiące mundurów, medali oraz setki samolotów i pojazdów wojskowych.



Budynek Imperial War Museum w Londynie



Berlin – Reichstag, maj 1945 r.

Eksponaty pochodzą z czasów I i II wojny światowej, wszystkich zbrojnych konfliktów brytyjskich, a także konfliktów na Bliskim Wschodzie. Ogromny zbiór fotografii i nagrań zamieszczony jest również na stronach internetowych muzeum.

Corocznie w muzeum otwierane są nowe wystawy, obejmujące wybraną tematykę historyczną. W tym roku można tam obejrzeć m.in. wystawę ukazującą brytyjski front w czasie II wojny światowej widziany oczami dzieci, zbiór dzieł brytyjskich artystów, którzy udokumentowali konflikty zbrojne, począwszy od I wojny



Myśliwiec angielski Speedfire

światowej, po wojny w Iraku i Afganistanie, czy też wystawę pt. „Tylko dla twoich oczu", poświęconą Jamesowi Bondowi – fikcyjnej postaci z serii kryminałów autorstwa Iana Lancastera Fleminga. Na ostatnim piętrze muzeum z kolei odbywają się projekcje filmów dokumentalnych i kronik filmowych.

Warto wiedzieć, że muzeum organizuje seminaria, warsztaty i szkolenia dla nauczycieli oraz, specjalnie dla młodzieży w wieku szkolnym, jednodniowe programy przybliżające szczegółowo poszczególne wydarzenia historyczne. Wstęp do muzeum jest bezpłatny.

Serdecznie zachęcam do zwiedzenia Imperial War Muzeum. Naprawdę warto!

Ewa Ciunowicz
Fot. M. Ciunowicz

R E K L A M A



Ankietowani odpowiedzieli...

W czerwcu i lipcu bieżącego roku, chcąc poznać Państwa opinie na temat naszego kwartalnika, redakcja przeprowadziła ankietę wśród kadry, pracowników i studentów AON. Pytania dotyczyły zawartości „Biuletynu AON", jego formatu oraz dostępności. W ankiecie łącznie wzięło udział 217 osób. A oto, jak odpowiedzieli ankietowani.

Na pytanie o format Biuletynu aż 94% osób biorących udział w ankiecie opowiedziało się za aktualnym formatem A5, zaś 6% osób ankietowanych nie przypadł on do gustu. Nie ukrywamy, że cieszy nas przychylność Czytelników.

Następne pytanie, dotyczące dostępności naszego kwartalnika, okazało się strzałem w dziesiątkę. Dowiedzieliśmy się, że 47% ankietowanych ma problem z jego zdobyciem, a tylko dla 53% osób jest łatwo dostępny. Przyczyną jest mały nakład oraz kiepski kolportaż. Postaramy się to szybko zmienić!

Tematyka zawarta w „Biuletynie AON" spełnia oczekiwania 86% ankietowanych, zaś 14% wolałoby zmienić jego zawartość.

Na pytanie o tematy, które byłyby ciekawe dla Czytelników, otrzymaliśmy sporo cennych sugestii. Największe zainteresowanie budzą sprawy dotyczące bezpośrednio pracowników cywilnych wojska oraz kadry zawodowej. Spora część osób biorących udział w ankiecie chętnie widziałaby w Biuletynie informacje od NSZZ Pracowników Wojska oraz wypowiedzi fachowców, np. prawnika. Ankietowani zainteresowani są również przyszłością naszej Akademii, jej strukturą oraz planowanymi na jej terenie inwestycjami.

Podstawowym zarzutem zaś jest brak aktualności tematów poruszanych w Biuletynie. Zgadzamy się z tym, że trudno zachować aktualność przy kwartalnym cyklu wydania, dlatego planujemy zwiększenie jego częstotliwości.

Ankietowani chcieliby również poznać problemy studentów, a także są ciekawi relacji z ich najciekawszych praktyk, staży oraz imprez, takich jak: juwenalia czy otrzęsiny.

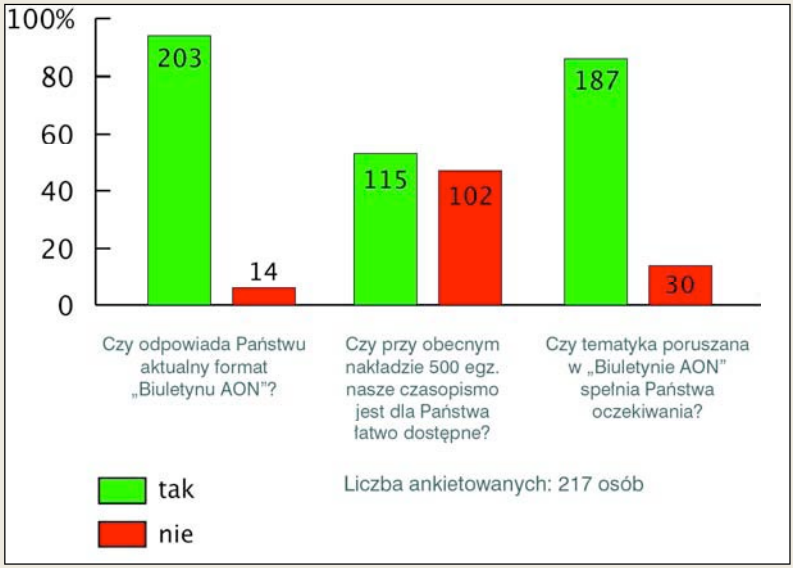
Zainteresowanie budzi również problematyka wojskowych misji zagranicznych oraz tematy z zakresu historii wojskowej i regionalnej.

Mile widziane byłyby anegdoty opowiedziane przez pracowników AON, akademicki humor oraz krzyżówki.

Wyniki ankiety wykazały, że nie wszyscy pracownicy wiedzą, iż Biuletyn jest dostępny w internecie. Informujemy, że wszystkie numery „Biuletynu AON" są dostępne w wersji pdf na stronie Akademii Obrony Narodowej www.aon.edu.pl w zakładce Publikacje.

Serdecznie dziękujemy naszym Czytelnikom za udział w ankiecie. Państwa odpowiedzi stanowią dla nas wytyczne do dalszej pracy, a jednocześnie są potwierdzeniem trafności naszych decyzji.

Ewa Ciunowicz



BIULETYN
Akademii Obrony Narodowej

ZAPRASZAMY DO REKLAMY

O nas:

„Biuletyn Akademii Obrony Narodowej" jest bezpłatnym kwartalnikiem, który informuje o sprawach dotyczących ogółu społeczności akademickiej. Teksty publikowane na łamach czasopisma obejmują informacje naukowe, dydaktyczne, sylwetki osobistości AON, historię i tradycje uczelni oraz wydarzenia kulturalne i sportowe. Wydawany jest w nakładzie 800 egz.

Odbiorcy:

Nasze czasopismo jest rozprowadzane wśród kadry, pracowników i studentów Akademii Obrony Narodowej, a także wysyłane do departamentów Ministerstwa Obrony Narodowej, Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Sztabu Generalnego WP, dowództw rodzajów sił zbrojnych, instytucji wojskowych, wyższych uczelni wojskowych oraz szkół średnich z klasami o profilu wojskowym, ośrodków naukowych, bibliotek wszystkich państwowych uczelni w Polsce oraz zaprzyjaźnionych redakcji.

„Biuletyn AON" jest nieodpłatnie dostępny w wersji pdf na stronie internetowej AON: www.aon.edu.pl

Cennik reklamowy:

Cała strona – 800 zł
2/3 strony – 600 zł
1/2 strony – 400 zł
1/3 strony – 300 zł
1/4 strony – 200 zł
1/8 strony – 100 zł
II strona – 1700 zł
III strona – 1500 zł
IV strona – 2000 zł

Dopłaty:

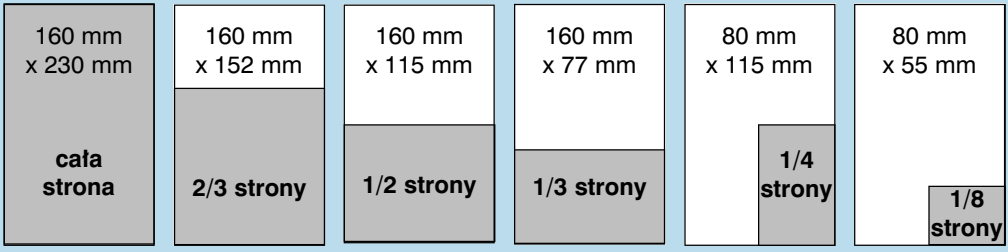
- wybór miejsca publikacji + 10% wartości zamówienia,
- przygotowanie materiałów lub opracowanie graficzno-techniczne + 20% wartości cennikowej,
- nietypowe formaty oraz inserting po uzgodnieniu – do wartości zamówienia należy doliczyć 22% podatku VAT.

Warunki techniczne:

Materiały reklamowe przyjmujemy wyłącznie w postaci elektronicznej: w formacie EPS lub TIFF, skala 1:1 przy 300 dpi, kolory CMYK.

Termin rezerwacji powierzchni reklamowej do 10 dnia każdego miesiąca.

Wymiary formatek na spad:



Kontakt: Biuletyn Akademii Obrony Narodowej, al. gen. A. Chruściela 103, 00-910 Warszawa, tel./fax 022-681-40-32, e-mail: biuletyn@aon.edu.pl

Zasady publikacji reklam, ogłoszeń i artykułów sponsorowanych w „Biuletynie AON" oraz ich cennik znajdują się na stronie internetowej AON: www.aon.edu.pl, w zakładce Publikacje – Biuletyn AON.

Z działalności związków zawodowych

W dniu 14 maja 2008 r. na Zakładowej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej delegaci wybrali zarząd zakładowy Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska w Akademii Obrony Narodowej.

Zgodnie z wolą związkowców zarząd zakładowy tworzą:

- **prezydium zarządu** – przewodnicząca Alicja Nowacka, zastępca przewodniczącej Grażyna Górska-Cader, sekretarz Jadwiga Burakowska, skarbnik Bogumiła Kóska,
- **członkowie zarządu** – Barbara Urban, Maria Jarząbek, Marianna Komorek, Ewa Wiśniewska, Halina Kania, Alina Oracka, Marian Łukaszewski, Grażyna Kloch,
- **komisja rewizyjna** – przewodniczący Leszek Mazur, Ireneusz Miernicki, Anna Owczarczyk, Agnieszka Podkowa, Ewa Szustek-Jagielska.

20 maja 2008 r. na posiedzeniu zarządu zakładowego NSZZ PW AON przedstawiono kandydatów i jednogłośnie wybrano **Radę Pracowników** AON na kadencję 2008/2012. W jej skład weszli: Renata Czerwińska, Grażyna Górska-Cader, Iwona Dobkowska, Grażyna Kloch, Ireneusz Miernicki, Alicja Nowacka oraz Ewa Szustek-Jagielska. Rada Pracowników funkcjonuje na podstawie Ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Zgodnie z ustawą pracodawca jest zobowiązany do przekazywania Radzie Pracowników informacji dotyczących:

- działalności i sytuacji ekonomicznej pracodawcy oraz przewidywanych w tym zakresie zmian,
- stanu, struktury i przewidywanych zmian zatrudnienia oraz działań mających na celu utrzymanie poziomu zatrudnienia,
- działań, które mogą powodować istotne zmiany w organizacji pracy lub podstawach zatrudnienia,
- przewidywanych zmian lub zamierzonych działań (na pisemny wniosek Rady Pracowników).

Alicja Nowacka
przewodnicząca zarządu zakładowego
NSZZ PW AON

Bezpieczeństwo i Higiena Pracy

Praca przy komputerze

Komputer usprawnia pracę, jest źródłem rozrywki, a w połączeniu z internetem stanowi narzędzie komunikacji międzyludzkiej. Nie zdajemy sobie jednak sprawy z zagrożeń, które stwarza dla naszego zdrowia wielogodzinne siedzenie zarówno w pracy, jak i w domu przy stanowisku komputerowym.

Praca przy komputerze wykonywana dłużej niż cztery godziny dziennie może być uciążliwa i powodować wady wzroku, bóle głowy oraz zmęczenie. Unieruchomienie przed ekranem monitora powoduje dolegliwości kręgosłupa i problemy z krążeniem, dlatego dobrze jest przed rozpoczęciem pracy wykonać kilka ćwiczeń rozgrzewających poszczególne partie ciała, w tym nadgarstki, łokcie, barki i nogi.

W trakcie pracy co godzinę należy robić pięciominutowe przerwy, które można wykorzystać na wpinanie akt do segregatora lub inne zajęcie zmuszające nas do ruchu. Warto także wykonać kilka ćwiczeń rozluźniających. Zbawiennie na naszą kondycję fizyczną z pewnością wpłynie regularne uprawianie sportu. Szczególnie polecam pływanie, które świetnie oddziałuje na wszystkie partie mięśniowe, dzięki czemu są one mniej podatne na uszkodzenia.

Zła organizacja stanowiska pracy, w połączeniu z niewłaściwym oprogramowaniem komputerowym i stresem, prowadzi do szybkiego zmęczenia, znużenia, a w rezultacie wypalenia zawodowego. Warto zatem zadbać o swoje zdrowie, organizując stanowisko pracy zgodnie z podstawowymi zasadami ergonomii. Chętnym, którzy chcieliby sprawdzić, czy stanowisko, na którym pracują, jest ergonomiczne, polecam stronę internetową CIOP (Centralny Instytut Ochrony Pracy) – www.ciop.pl.

Iwona Dubaj
inspektor BHP

Ustawowe zasady finansowania działalności badawczej uczelni

Podstawowymi zadaniami uczelni, w świetle ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* z dnia 27 lipca 2005 r., jest prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenie usług badawczych, kształcenie i promowanie kadr naukowych oraz upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki (art. 13, ust. 1, pkt 3–5).

Ustanawianie głównych kierunków działalności uczelni, zasad jej działania oraz **wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych w zakresie wykonywania podstawowych zadań w uczelni, określonych we wspomnianym powyżej art. 13**, powierzone zostało, zgodnie z art. 62, ust. 1, pkt 3 i 4, Senatowi uczelni, zaś **nadzór nad działalnością badawczą uczelni** rektorowi uczelni publicznej (art. 66, ust. 2, pkt. 3), który w tym zakresie może powierzyć obowiązki prorektorowi (art. 66, ust. 2, pkt 6).

A jak przedstawia się sposób finansowania działalności badawczej uczelni? Fundusze pochodzą głównie z dotacji budżetu państwa, a także z przychodów własnych (art. 92). Ponadto zasady i tryb finansowania badań naukowych oraz prac rozwojowych prowadzonych w uczelni, zakwalifikowanych do finansowania ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę, znajdziemy w ustawie z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz.U. Nr 238, poz. 2390 z późn. zmianami). W rozumieniu art. 9, ust. 1 powyższej ustawy środki na naukę uzyskane z budżetu państwa są przychodami uczelni publicznej, zaś zgodnie z art. 98, ust 3 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* niewykorzystane w danym roku środki finansowe pozostają do dyspozycji uczelni, tzn. nie podlegają m.in. zwrotowi do budżetu.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej uczelni publicznych (Dz.U. Nr 246, poz. 1796) koszty działalności badawczej rozlicza się według źródeł finansowania, w szczególności w ramach środków z budżetu i odpłatności za usługi naukowo-badawcze (§14, ust. 5).

Środki finansowe na prowadzenie podstawowej działalności statutowej w podstawowych jednostkach organizacyjnych uczelni, w rozumieniu statutów tych uczelni, a także na badania własne i rozwój infrastruktury informatycznej nauki w uczelniach wyższych przyznaje w drodze decyzji właściwy minister.

Szczegółowe zasady przyznawania tych środków określa rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 października 2007 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na działalność statutową (Dz.U. Nr 205, poz. 1489).

Andrzej Knapik
radca prawny

Z żałobnej karty

9 września 2008 r., w wieku 59 lat, zmarł płk **Andrzej Pindor**.
Od stycznia do czerwca 2007 r. zajmował stanowisko kanclerza AON.
Pochowany 19 września na Cmentarzu Bródzieńskim w Warszawie.



Pragniemy zaprosić Państwa do lektury „Zeszytów Naukowych AON", ukazujących się co kwartał nakładem Akademii Obrony Narodowej.

Autorzy i tematyka materiałów publikowanych w „Zeszytach Naukowych AON"

Ze względu na pierwszoplanową rolę Akademii Obrony Narodowej w dziedzinie nauk wojskowych łamy „ZN AON" odzwierciedlają najnowsze trendy występujące w badaniach i kształceniu kadr na potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa. Działy tematyczne, do których zaliczają się: bezpieczeństwo i geopolityka, działania operacyjne i taktyczne, ekonomia i logistyka, technika i informatyka, kształcenie i przygotowanie zawodowe, pozwalają na wypowiedzenie się na łamach czasopisma najwybitniejszym specjalistom z wymienionych dziedzin, co podwyższa rangę „ZN AON" wśród tego typu publikacji oraz sprawia, że wydawnictwo jest wysoko oceniane w Siłach Zbrojnych RP, a także w państwach NATO.

Inne publikacje redakcji

Oprócz numerów bieżących redakcja wydaje numery specjalne „ZN AON", rozprawy habilitacyjne oraz materiały pokonferencyjne.

Recenzenci i system antyplagiatowy

Artykuły publikowane w „ZN AON" są recenzowane przez grono recenzentów wybranych przez Komitet Naukowy ZN AON naszej uczelni. Pomaga to w stałym podnoszeniu wartości merytorycznej czasopisma. Jednocześnie wszystkie publikowane artykuły przechodzą przez system antyplagiatowy.

Punkty dla „ZN AON" od Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego

„Zeszyty Naukowe AON" zostały umieszczone na liście czasopism punktowanych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (poz. 999, s. 195). Lista, stworzona na potrzeby oceny parametrycznej jednostek naukowych, została sporządzona przez zespoły specjalistów powołane przez ministra. Nasze czasopismo naukowe otrzymało 4 punkty.

Komitet naukowy i redakcja

Komitet naukowy pod przewodnictwem dr. hab. Stanisława Zajasa – prorektora ds. naukowych AON, podejmuje najważniejsze decyzje dotyczące linii programowej i zawartości czasopisma.

Nad pracami redakcji, w której skład wchodzą mgr Małgorzata Mokrzysz i Agnieszka Cieślak, czuwa redaktor naczelna „ZN AON" – mgr Anna Doraczyńska.

Do kogo docierają „Zeszyty Naukowe AON"?

Czasopismo rozsyłane jest do cywilnych i wojskowych uczelni wyższych, bibliotek, a także do czytelników indywidualnych.

Zeszyty mają zasięg międzynarodowy, toteż docierają do zainteresowanych instytucji nie tylko w kraju, ale również za granicą. Wśród szerokiej grupy odbiorców zagranicznych znajdują się uczelnie z Europy, Ameryki Północnej oraz Azji.

Do wszystkich artykułów dołączane są streszczenia w języku angielskim, zaś wybrane artykuły publikowane są w języku angielskim lub niemieckim.

Dystrybucja

„ZN AON" dystrybuowane są przede wszystkim za pośrednictwem prenumeraty. Pojedyncze egzemplarze można nabyć w Księgarni AON.

Najciekawsze artykuły są udostępniane na stronie internetowej Akademii: www.aon.edu.pl, w zakładce Publikacje. Znajdą tam Państwo również warunki prenumeraty oraz formularz.

Red.

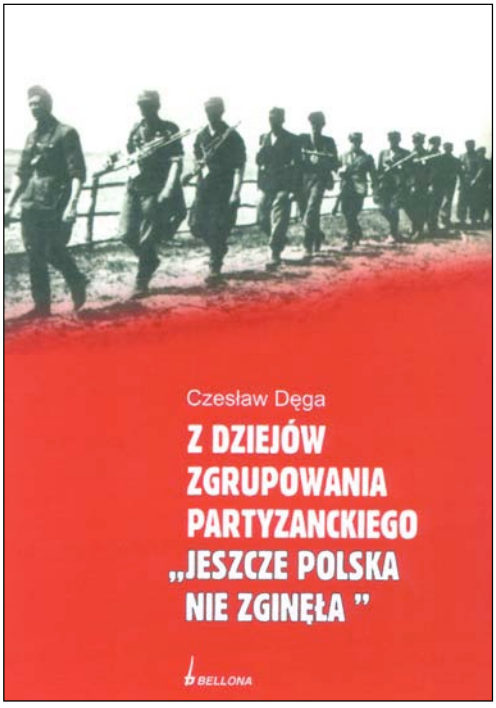
Serdecznie zapraszamy pracowników naukowych do publikowania artykułów na łamach „Zeszytów Naukowych AON".

Promocja książki

24 czerwca 2008 r. w Klubie AON odbyła się promocja książki autorstwa nieżyjącego już gen. bryg. w st. spocz. prof. dr. hab. Czesława Dęgi, pt. *Z dziejów zgrupowania partyzanckiego „Jeszcze Polska nie zginęła”*, wydanej przez wydawnictwo Bellona, już po śmierci autora.

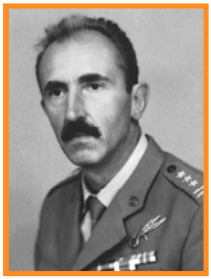
Autor książki w historycznym ujęciu przedstawił działania bojowe zgrupowania partyzantów im. „Jeszcze Polska nie zginęła”, dowodzonego przez Roberta Satanowskiego. Zgrupowanie to było znaczącym elementem polskiego ruchu oporu. Wielu jego uczestników walczyło następnie w regularnych jednostkach WP utworzonych przez gen. Berlinga. Autor książki, opisując swoje wojenne przeżycia, przybliżył czytelnikom tragedię polskiej ludności cywilnej Wołynia oraz Podola. Spotkanie promocyjne stało się dla jego uczestników okazją do wspomnień o autorze. Serdecznie zachęcamy do nabycia tej książki.

Red.



płk w st. spocz. dr Andrzej Wajda

W sukurs toastom



„Qui bibit, bene dormit (...) Autem bibemus!” By oszczędzić cnym czytelnikom kłopotów z łaciną, w oryginale przytoczyłem jeno initium i puentę wzniośle – dowcipnego toastu, który w naszej mowie ojczystej brzmi oto tak: „Kto pije, dobrze śpi, kto dobrze śpi, nie grzeszy. Kto nie grzeszy, jest świętym. Kto jest świętym, pójdzie do nieba. A zatem – pijmy!” Toast ów, wznosząc lampkę wina, zwykł był głosić mój śp. wuj, prałat kapituły lwowskiej, ks. kanonik Wincenty Rokicki, by uświęcić czynność popijania szlachetnego trunku.

Ufam kompetencji osoby duchownej. Tym bardziej że wuj był w rodzinie wielkim autorytetem. Jego osąd rozstrzygał wszelkie wątpliwości. (On to rozwiał obawy areopagu ciotek w kwestii, czy godzi się, abym wstąpił do „czerwonego” wojska. Zawyrokował: „– Lepszy dobry oficer niż kiepski ksiądz”). Jednakże nie o niebiańskich pożytkach z biesiadowania rzecz swą wywiodę, lecz o zanikającym rytuale językowym, jaki tradycyjnie towarzyszył raczeniu się napojami procentowymi. Wiadomo: gdzie nie ma toastów, tam jest zwykłe pijaństwo i odwrotnie. Choć nie jest to całkiem prawdziwe.

Z „Opisu obyczajów i zwyczajów za panowania Augusta III” Jędrzeja Kitowicza wiadomo, że nasi sarmaccy przodkowie lubowali się w toastach-oracjach (od których bolały nogi, bo spełniano je stojąc), a przecie pijaństwo kwitło, było powszechne i obowiązkowe. Toasty toczyły się kołem, a puchary były pojemne. Nie od razu jednak sięgano po ten kaliber.

Zygmunt Gloger w Encyklopedii staropolskiej pisze, iż „Podczas uczty przy spożywaniu potraw mięsnych lano piwo jak gdyby na młyński kamień". Dopiero po mięsiwach przychodziła pora na toasty, czyli zdrowia, które godziło się spełniać małmazją lub węgrzynem. Pijąc zdrowie, wstawano, i ten, kto wznosił zdrowie, przemawiał, a gdy skończył, okrzykiwano do osoby, która była uczczona wiwatem: „Niech żyje!"

Z innych źródeł wiadomo, że gdy w podgolonych głowach panów braci weny krasomówczej zabrakło, wystarczało krótkie: „Od wasana do wasana – perswaduję do Waćpana". Były też toasty frywolne: „Pijmy za luby zakątek, skąd życia bierzem początek". (Bogaty zbiór toastów zawiera „Słownik pijacki i antologia bachiczna" Juliana Tuwima). Ale wróćmy jeszcze do Glogera.

„Na zebraniach publicznych zachowywano pewną kolej wiwatów. Najprzód więc wznoszono zdrowie Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, potem Króla Jego-Mości, trzecie było królowej, czwarte prymasa (lub biskupa miejscowej diecezyi), wreszcie najdostojniejszego z gości, duchowieństwa, gospodarstwa. Na imieninach zaczynano od zdrowia „solenizanta", na weselach od zdrowia „państwa młodych". Podczas toastów strzelano z moździerzy wiwatowych na dworzu, a w izbie biesiadnej grała muzyka melodie odpowiednie. Ucztę zakończało ostatnie zdrowie „Kochajmy się!", zwane niekiedy „sandomierskiem". Potem następowało już tylko „strzemienne". (Rosjanie znają jeszcze toasty: „zakurhannyj" i „na pososzok", czyli na kosturek pielgrzyma).

Wiwaty bywały także śpiewane. Jak choćby taki pożegnalny: „A kiedy się rozjeżdżamy, na waletę tak śpiewamy: Pamiętajcie, żeście nasi, a my przyjaciele Wasi". Dziś z „tysiącznych" kurantów toastowych ostały się chyba jeno „Sto lat..." i „Niech mu gwiazda pomyślności..." – z pogróżką wobec osoby pasującej. Ale dobre i to, bo gdyby nie owe przyśpiewki podczas picia wódki, mogłoby być jak w dwuwierszu Henryka Zbierzchowskiego:

„Jeśli się piciu dobre tempo nada,
To na minutę jeden sznaps wypada".

Nie zalecam, abyśmy bili takie rekordy, głoszę przeto pochwałę toastów – językowych atrybutów, wsporników i ozdobników kultury biesiadnej, która wydaje się coraz bardziej zagrożona; z dwu powodów. Pierwszym jest zbyt ostre tempo wychylania kieliszków. Drugim – paradoksalnie – tendencje prohibicyjne. Obawa przed nadużywaniem alkoholu przez podwładnych powoduje restrykcje i zakazy choćby symbolicznego „kielicha" nawet w sytuacjach i na imprezach w zamierzeniu integrujących, podczas których tradycyjnie wznoszono toasty. Nynie zaś – jak opowiadają – nawet oficjalną okolicznościową grochówkę na poligonie kadra spożywa nie przy kuflu piwa, a przy kawie, herbacie i sokach. O tempora, o mores!

Pewnie jeszcze nam nie grozi, aby „podlewane" życie towarzyskie miało zejść do podziemia, ale – czuj duch! Na wszelki wypadek konspirującym trunkowiczom (trunkującym konspiratorom) służę tajnym słownikiem z przełomu lat 60. i 70. XX w., maskującym czynność picia i nazwy trunków nazewnictwem bibliofilskim. I tak: picie to oczywiście „czytanie", „wertowanie", knajpa – „czytelnia", sklep monopolowy – „biblioteka", czysta – „klasyka", butelka – „książka, tom", bimber – „tom z autorską dedykacją". Taką tajną gwarą można się spokojnie umawiać na wspólną „lekturę", nie budząc podejrzeń u szefa ni żony.

Chyba jednak nie tędy droga. Szukajmy złotego środka między alkoholowym rozpasaniem a wymuszoną abstynencją. Wprawdzie nawiązujemy do cnót żołnierskich i kawalerskiej fantazji żołnierzy II Rzeczypospolitej, lecz nie nawołuję, abyśmy wskrzeszali biesiadną cząstkę tej tradycji, której miłe, ale i przykre strony, tudzież skutki opisuje Franciszek Kusiak w „Życiu codziennym oficerów II Rzeczypospolitej". Tym bardziej nie chcę upowszechniać treści apelu, jaki widniał nad wejściem do knajpy Atlasa we Lwowie: „Pijmy ochoczo, miło, bez nakazu, Jak pradziadowie pijali przed wiekiem. Bo kto nie zaznał pijaństwa ni razu, Ten nie jest godny, by się zwał człowiekiem". Wszak „nic, co ludzkie, nie jest nam obce".

Nie wylewajmy jednak dziecięcia wraz z kąpielą, totalnie rugując spożycie trunków, nawet rytualno-symboliczne. Kształtujmy cnotę umiaru, zwłaszcza zaś krzewmy kulturę picia, zwłaszcza „z winnych gron ciągnionych treści". We Francji nawet dzieci popijają do posiłków wino; wprawdzie chrzczone wodą, aleć przecie – wino.

„A nam wina przynoście, Z wina dobra myśl roście..." – nawoływał i przekonywał Jan Kochanowski. Tę opinię dedykuję srogim decydentom-abstynentom (?). Może warto posłuchać poety. Także i wtedy, gdy w innej pieśni dowodzi, że owa „dobra myśl" służy zbrataniu: „Miło szaleć, kiedy czas po temu, A tak, bracie, przypij każdy swemu (...) Przywileje powieśmy na kołku, A Ty wedle pana siądź, pachołku! Tam dobra myśl nigdy nie postoi, Gdzie z rejestru patrzą, co przystoi". Zaiste, trudno zacieśniać więzy koleżeńskie, integrować społeczność żołnierską „sztywno, równo i z bukietem w ręku". A wszakże „in vinum veritas" się zawiera, ale nie tylko sama prawda, bo i fraternitas tudzież consens (nie „consensus", bo to przymiotnik) pomieszkują. Jak bowiem doniosły media, dwaj przywódcy dwu najsilniejszych, konkurujących ze sobą partyj osiągnęli porozumienie po kilku butelkach wina.

Śpiewajmy tedy za ks. Franciszkiem Bohomolcem: „Kurdesz, kurdesz nad kurdeszami". Boć „kurdesz" (z tureckiego „kardasz" – brat) to przyjaciel szczery i dobry towarzysz biesiady. Atoli, biesiadując w najzacniejszym gronie wypróbowanych druhów, baczmy na przestrogę Aleksandra hr. Fredry: „Znaj proporcją, mocium panie!" Dotyczy to także długości toastów. Okolicznościowe i laudacje „ku czci" mogą być nieco dłuższe. Byle nie były przetłuszczone wazeliną, a raczej przyprawione szczyptą humoru.

W tym byśmy mogli brać przykład z Gruzinów. Celebrują oni długie biesiady pod przewodnictwem mistrza ceremonii – tamady, wznoszącego toast inicjalny. Gruzini lubują się i celują w toastach ozdobnych, lecz nie rozwlekłych. Często są to jakby przypowieści zakończone dowcipną puentą. Oto przykład.

Dawno temu żył i panował nad podbitymi ziemiami i ludami srogi wojownik i wielki wódz Timur Kulawy. Miał jedną nogę krótszą i nie miał jednego oka. Chcąc zostawić potomnym swoją podobiznę, ogłosił konkurs na portret władcy. Pierwszy artysta namalował Timura z obojgiem oczu i z dwiema równymi nogami. Satrapa pochwalił twórcę za piękny wizerunek i – kazał ściąć. Drugi malarz przedstawił władcę prawdziwie: chromego i półślepego. Został pochwalony za weryzm i także skrócony o głowę. Trzeci twórca ustawił model profilem, od strony zdrowej nogi i zdrowego oka. Dostał wielki wór złota. Przyjaciele, wypijmy za sztukę realizmu socjalistycznego.

Korzystajmy z wzorów gruzińskich, lecz szukajmy natchnienia we własnej fantazji toastotwórczej i na dnie winnego pucharu. Byleśmy nie przesadzili w tej kwerendzie, bo wtedy cóż nam zostanie. Albo swojskie: „Zdrowie twoje w gardło moje" lub „Po kiełbasie napijwa się". Albo – zasłyszane u Słowian bałkańskich: „Ja was wiżu" i „Ja was słyszu". Odzywki te pijący powtarzają, dopokąd jeszcze się widzą i słyszą.



Śmiechownik

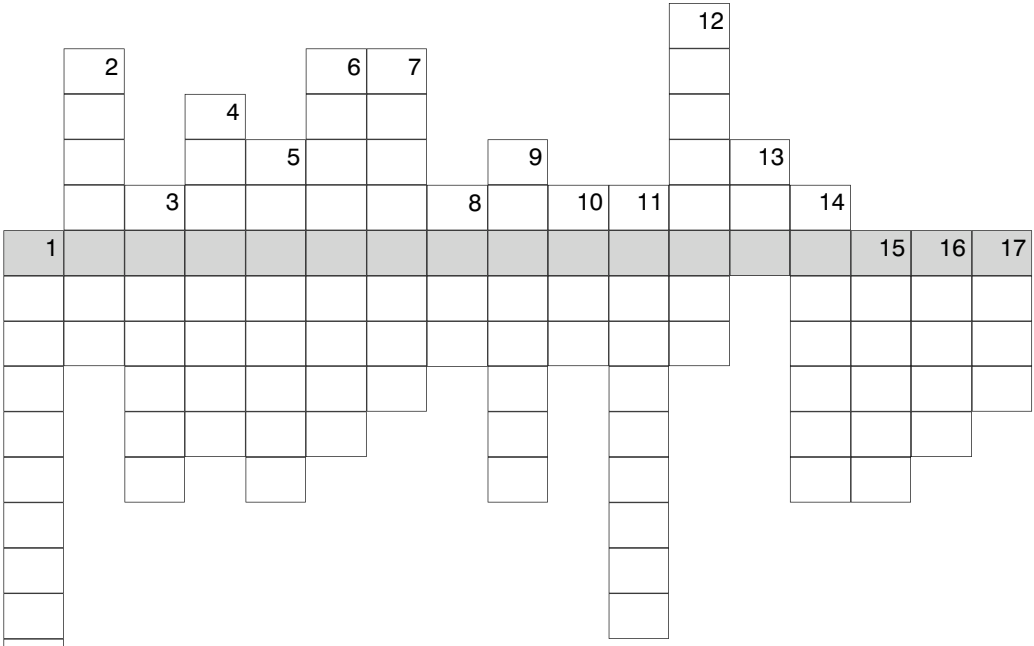
Student podchodzi do drugiego i mówi:
– Czytałeś Szekspira?
A on odpowiada:
– Nie, a kto go napisał?

Na egzaminie. Po kilku zadanych pytaniach profesor mówi do studenta:
– Leje pan wodę.
– Panie profesorze, cóż zrobić, skoro temat rzeka...

Student do studenta:
– Byłeś wczoraj na wykładzie?
– Nie, przespałem się w domu.

Jak jest po angielsku student zaoczny?
Behind eye student.

Rozmawiają dwaj studenci:
– Jak mam napisać rodzicom, że znowu oblałem egzaminy?
– Napisz... – odpowiada drugi – „Już po egzaminach, u mnie nic nowego"!

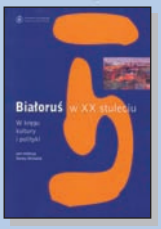


1. Antoś – najmłodszy kawaler orderu Virtuti Militari.
2. Rusałka albo najwyższy stopień oficerski w polskiej marynarce wojennej.
3. Jeden z najwybitniejszych francuskich ministrów wojny, reformator armii Ludwika XIV, żyjący w latach 1641–1691.
4. Potocznie o kefii.
5. Polski generał i dyplomata, lekarz i malarz, członek bohemy artystycznej, przyjaciel Skamandrytów. Wbrew legendzie nie wjechał konno do Adrii (w przeciwieństwie do niejakiego Henry'ego Touleuse'a). Adiutant Ziuka.
6. Sięgająca średniowiecza nauka o miotaniu, ruchu pocisków oraz rakiet.
7. Potocznie o gwardziście *Cohors pedestris Helvetiorum a sacra kustodia Pontificis.*
8. Słynny utwór Marii Konopnickiej albo nazwa jednostki wojskowej w dawnej Polsce.
9. Figura w szachach Capablanki, urzędnik kurii biskupiej, Angela Merkel.
10. Można ją strzelić.
11. Imię Rosjanina, korneta carskiej lejbgwardii, kochanka i zabójcy pochowanej na Powązkach findesieclowej aktorki i skandalistki – Marii Wisnowskiej.
12. Żołnierz obsługujący działo.
13. Z Radą Bezpieczeństwa.
14. Dawny, podłużny bęben wojskowy.
15. Opłata za pobieranie nauki, najczęściej spotykana w szkołach wyższych.
16. Element broni białej, zwany również gardą – chroni rękę szermierza przed ześlizgiwaniem się z rękojeści na ostrze oraz blokuje ciosy przeciwnika.
17. Karenina, Shirley, Boldyn.



Prosimy o nadsyłanie rozwiązania wraz z danymi kontaktowymi do 31 października 2008 r. na adres e-mail: biuletyn@aon.edu.pl. Zwycięzcę wyłonimy w drodze losowania. Nagrody do odbioru w redakcji (bud. 25, pok. 137).

Na półce z książkami...



Michaluk Dorota (red.)
Białoruś w XX stuleciu: w kręgu kultury i polityki
Toruń, Wyd. Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2007, 734 s. (sygn. bibl. 15574/III).
Oddany w ręce Czytelników zbiór artykułów powstał z myślą o przybliżeniu obrazu Białorusi i Białorusinów głównie w XX stuleciu, choć ramy chronologiczne niektórych studiów sięgają także XIX wieku. Tom prezentuje opracowania znanych i cenionych badaczy problematyki białoruskiej z Białorusi, Litwy, Polski, Rosji i Ukrainy.



200 dni Napoleona: od Pułtuska do Tylży: 1806–1807
Warszawa, Przedsiębiorstwo Wydawnicze Rzeczpospolita; Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora 2008, 227 s.
sygn. bibl. 2698/IV).
Ta bogato ilustrowana publikacja przedstawia decydujący, a ciągle mało znany fragment kampanii 1806–1807: działania Napoleona od zajęcia linii rzeki Wisły, poprzez bitwy pod Pułtuskiem, Eylau, Friedlandem, do podpisania pokoju w Tylży. Opowieść o napoleońskiej kampanii oparta jest na wspomnieniach ludności cywilnej oraz żołnierzy polskich, francuskich i rosyjskich, zachowanych w pamiętnikach z epoki, listach pisanych z frontu, archiwalnych dokumentach.



Skwiot Mirosław
Japońskie pancerniki 1905–1940
T. 1. Lublin, Kagero 2007, 208 s. (sygn. bibl. 2688/IV).
W książce omówiono następujące zagadnienia: budowa przemysłu i struktury marynarki wojennej Japonii, program budowy pancerników „Katori" i „Kashima", geneza programu Flota 8–8, uzupełniający program floty z 1912 roku, konferencja waszyngtońska, konferencje rozbrojeniowe, nowa polityka obronna Japonii, geneza budowy pancerników typu Yamato (1939–1940). W publikacji zamieszczono liczne fotografie.



Miednoje: Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojennego
T. 1–2. Warszawa, Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa 2006 (sygn. bibl. 2690/IV, 2691/IV).
Dwutomowa publikacja, a w niej biogramy ok. 6340 jeńców obozu w Ostaszkowie, zamordowanych wiosną 1940 r. przez NKWD. W księdze omówiono tło historyczne, zasady funkcjonowania obozu, okoliczności zbrodni, założenia i metody opracowania księgi oraz historię powstania Polskiego Cmentarza Wojennego.



Niccoli Riccardo
Historia lotnictwa: od maszyny latającej Leonarda da Vinci do podboju kosmosu
Warszawa, Carta Blanca 2007, 320 s. (sygn. bibl. 2681/IV).
Album poświęcony lataniu, jednemu z najstarszych marzeń człowieka. Książka opisuje historię lotnictwa od niezwykłych maszyn projektu Leonarda da Vinci aż po promy kosmiczne, samoloty pionowego startu i lądowania oraz supernowoczesne myśliwce. 25 chronologicznie ułożonych rozdziałów zawiera wprowadzenie historyczne, informacje techniczne oraz spektakularne archiwalne i współczesne fotografie.



Whiteley Justin
Śmierć generała Sikorskiego
Warszawa, Bellona 2007, 191 s. (sygn. bibl. 14906/III).
Autor książki jest synem brygadiera Johna Whiteleya, poległego wraz z generałem Sikorskim w katastrofie lotniczej. Wydarzeniem tym zainteresował się podczas wojny, gdy jako uczeń przeżywał śmierć ojca. Przez lata irytowały go rozmaite teorie spiskowe, próbujące oskarżać różne siły o śmierć generała. Zdecydował się sam sięgnąć po pióro, tym bardziej że mógł skorzystać z odtajnionych materiałów z archiwów brytyjskich. Książka stanowi wyjątkową relację osoby mocno zainteresowanej biegiem wydarzeń, lecz nieuwikłanej w polityczne rozgrywki.

Biblioteka Główna AON

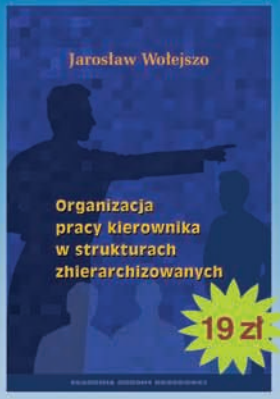
W księgarni AON



Dariusz Majchrzak (red.)
Zgrupowania taktyczne w działaniach innych niż wojna



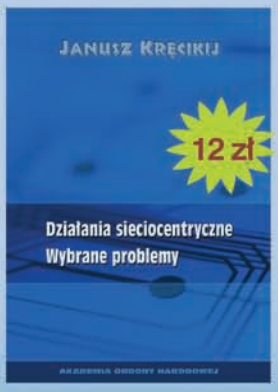
Julian Kaczmarek
Współczesne bezpieczeństwo



Jarosław Wołejszo
Organizacja pracy kierownika w strukturach zhierarchizowanych



Krzysztof Czajka
Tomasz Całkowski
Organizacja wsparcia ogniowego w obronie brygady



Janusz Kręcikij
Działania sieciocentryczne. Wybrane problemy



Piotr Gawliczek
Terroryzm z wykorzystaniem broni masowego rażenia (megaterroryzm) jako zagrożenie asymetryczne. Formy przeciwdziałania

Księgarnia Akademicka
czynna od wtorku do soboty w godz. 13.00–18.00
tel. (022) 681-46-08
e-mail: ksiegarnia.akademicka@aon.edu.pl